

Woordelijk verslag commissie Samen leven en Samen wonen 12 september 2024

1. Opening en vaststellen agenda

De voorzitter: Een hele goedenavond. Ik wacht eventjes tot de laatste zit. Graag wil ik deze vergadering openen. De vergadering van de gezamenlijke commissies Samen leven en Samen wonen. Alle aanwezigen wil ik graag van harte welkom heten, raadsleden, burgerleden, college, publieke tribune. Ik zie geen pers zitten, ambtenaren en luisteraars. Ik word, Ik heb een papegaai. Alle fracties zijn aanwezig en dan zou ik de commissie willen vragen, bent u akkoord met de voorliggende agenda? Mijnheer Van Neuren, Partij 18PLUS.

De heer Van Neuren: Dank u wel, voorzitter. Voorzitter, het samenvoegen van commissie Samen leven en Samen wonen kunnen wij als Partij 18PLUS soms goed begrijpen. Waar wij vervolgens ons doel voorbij streven is, denk ik, het toevoegen van presentaties in deze vergadering. Partij 18PLUS zou dan graag zien, aangezien ten aanzien van deze agenda, dat vandaag de presentatie van punt 5 verschuift achter het laatste punt nu op de agenda. En dat we eerst de reguliere agenda afmaken. Daarnaast willen we oproepen presentaties zoals in de vorige commissievergadering en in deze commissie graag los te behandelen. Wij denken dat ook dat de kwaliteit ten goede komt.

De voorzitter: Dank u wel. U stelt voor om het agendapunt 5, de hoeden van het sociaal domein als allerlaatste punt te behandelen? Zijn de commissieleden hiermee akkoord? Mijnheer Kooijman, ChristenUnie.

De heer Kooijman: Voorzitter, inhoudelijk zullen we daar ook bij dat agendapunt zelf nog wel wat vragen en opmerkingen over maken. Maar klopt de stelling wel dat het alleen om een presentatie gaat of worden er ook dingen gevraagd van de raad, van de commissie?

De voorzitter: Er staat dat het college heeft overleg gevraagd. En u kunt dus vragen en opmerkingen stellen. Mijnheer Piena, dat zeg ik toch correct?

De heer Piena: Voorzitter, ja, dat is zo. Het is een soort informatieve bijeenkomst, waarbij ook al aan de commissieleden wordt gevraagd hoe ze over bepaalde zaken denken. En volgens mij is dat ook bij de stukken meegegeven wat de bedoeling hier vanavond van is. En Ik wil ook gelijk wel even een ding, corrigeren wil ik het niet, maar wel aangeven. Wij doen dit, die drie sociale hoeden op verzoek van de griffie en dus ook van deze commissie hier om een avond vrij te spelen voor de commissie en raadsleden. Dus het is op verzoek van uzelf dat wij het hier in een commissie bij commissievergadering behandelen. Dat vind ik wel belangrijk om te zeggen, Het is niet de keuze, de eerste keuze van het college geweest.

De voorzitter: Dat is helder. Mijnheer Kooijman, bent u het er mee eens dat het verschuift naar het einde of zegt u laat staan?

De heer Kooijman: Ik heb geen principiële bezwaar tegen om het naar het einde te verplaatsen, maar ik zou wel willen voorkomen dat iedereen dan vervolgens denkt van, einde vergadering, we kunnen wel gaan en die presentatie, dat komt wel een keer.

De voorzitter: Ik wil graag de mening van de overige commissieleden. Mevrouw Van der Heijde, CDA.

Mevrouw Van der Heijde-Keijzer: Ja, Ik kan me wel aansluiten bij de heer Kooijman. Het moet dan ook niet zo zijn inderdaad dat het als laatste punt beetje afgeraffeld wordt, dus dat we daar wel de tijd voor nemen. En ja, dan zie ik niet per se de meerwaarde om het dan ineens naar het laatste punt te schuiven. Maar ik heb er ook geen principieel bezwaar tegen.

De voorzitter: Dan maakt u het de voorzitter wel erg moeilijk op deze manier. Mijnheer Rijsdijk.

De heer Rijsdijk: Dank u, voorzitter. Wat mij betreft kan de agenda zo blijven als hij is.

De voorzitter: Mevrouw van Nes-de Man.

Mevrouw Van Nes-de Man: Ik ga akkoord met het voorstel van de heer Van Neuren.

De voorzitter: Mijnheer Van de Waerd.

De heer Van de Waerd: Ik sluit me aan bij de woorden van de heer Van Neuren.

De voorzitter: Mijnheer Kloos.

De heer Kloos: Wij geven de voorkeur aan de huidige volgorde van de agenda.

De voorzitter: Leefbaar Ridderkerk, wat vindt u?

Mevrouw Roelofs: Wij hebben geen bezwaar tegen het verschuiven.

De voorzitter: Dan ga ik naar mijn rechterhand kijken. Oh, VVD, sorry, mijnheer Ringlever, excuus.

De heer Ringlever: Wij hebben ook geen bezwaar, voorzitter.

De voorzitter: Dan denk ik dat we het naar het laatste punt kunnen verschuiven. Ja, dan gaan we, wordt agendapunt 5 verschoven dan tot na de mededelingen college lijkt mij dan. Rondvraag. Ja, nog verder, na agendapunt 10, dus echt als allerlaatste. Prima, staat dat zo. Dan is op deze wijze de agenda nu vastgesteld.

2. Spreekrecht voor hen die zich hebben aangemeld

De voorzitter: Dan ga ik nu over naar agendapunt 2, spreekrecht voor hen die zich hebben aangemeld. Voor het spreekrecht heeft zich aangemeld de heer D. Groeneveld namens VvE Het Bordes over agendapunt 3, realisatie steunberm Park Maasdonck en mevrouw M. Merkenhof, mede namens enkele burens Werfkade. Mag ik de heer Groeneveld als eerste vragen om achter het spreekgestoelte plaats te nemen. U heeft vijf minuten spreektijd. Met vier minuten ga ik u erop attenderen dat de tijd bijna voorbij is. U moet toch nog even het knopje aan doen dat het lampje gaat branden.

Inspreker: Dank u wel, mevrouw de voorzitter. Ik spreek uit twee hoofden. Als voorzitter van de VvE Het Bordes. Het Bordes is het derde appartementencomplex wat staat op Maasdonck. De andere twee complexen zijn al eerder geïnformeerd en wij zijn tien dagen geleden en gisteravond geïnformeerd over het plan. Wij hebben als Bordes een eigen oeverberm. Die hebben we zelf aangelegd en onderhouden we zelf. In dezelfde vorm als nu het plan is om bij Maasdonck en Ankerplaats te doen. Wij sluiten wel aan op het project en daar zit de verbinding die wij hebben met het project. Ik ben ook betrokken burger bij het project. Ik ben geboren

op die plek. Ik woon er nog steeds na zesenzeventig jaar en ik wil graag dat die plek bij de volgende generaties ook heel mooi blijft en goed bewoonbaar. Ik heb twee stukken aangeleverd, een op maandag en een vanmorgen. Ik hoop dat u dat heeft. Het tweede stuk zit ook nog een foto van het overzicht, waar ook Het Bordes op staat. Er staan vier punten die we willen aanvoeren. Ik ga ze even kort toelichten, want ik heb weinig tijd, maar in de stukken staat iets meer. In de eerste plaats de vraag van, is het echt nodig om de pier te slopen? Dat leeft heel sterk bij alle mensen in de omgeving en is ook bij de informatieavonden sterk naar voren gekomen. Ik snap de polder oplossing tussen Rijkswaterstaat en het project wat de rivier versmalt. Rijkswaterstaat wil de pier al veertig jaar weg hebben en kan dat nu realiseren, denk ik, door toe te staan dat die steunberm er komt. Maar ik denk dat het zeker de moeite waard is om nog een keer te proberen om die pier te behouden, in het belang van de bewoners, maar ook in relatie met de gebiedsvisie rivieroever. Want die wordt wel genoemd in het plan, maar er wordt verder niet aan gespiegeld. In die gebiedsvisie die twee jaar geleden door de gemeenteraad is aangenomen, staat heel duidelijk een functie voor de pier. Een OV hub zou daar kunnen komen. Toegang tot de rivier en bij de storm de berm versterking. Daar zouden de getijden oevers gepland zijn. Dat kan ook niet gerealiseerd worden. Dus het is denk ik wel nodig dat die gebiedsvisie herschreven wordt of dat er een compensatie komt voor wat er niet gerealiseerd kan worden op deze manier, maar wel op een andere manier. Dat is dan onze eerste verzoek van, gemeenteraad, kijk daarnaar. Dan de koppelkansen met warmtevisie. Ik weet niet of dat u bekend is, maar er loopt al vier jaar een initiatief van de drie VvE 's om een lokaal warmtenet gevoed door aquathermie te realiseren of in ieder geval te bestuderen. De gemeente heeft daar via Arcadis een onderzoek naar gedaan. Haalbaarheid is zeer interessant en onze vraag is van, nu duidelijk wordt wat er gaat gebeuren aan de oever versterking, kijk ook naar de koppelkansen die er is mogelijk om deze optie te realiseren of in ieder geval mee te nemen in een stukje ontwerp. We hebben gisteren ook, en u ook, de instructie gehad van het programma duurzaamheid en daar is ook deze optie genoemd als een van de mogelijkheden voor de toekomst. Mijn vierde en laatste punt, wij hebben nog een stukje schade. Ook onder onze garage is grond weggespoeld door een lekkage onder de pier. Gisteren is ons verzekerd door de mensen van de gemeente dat, dat in het project meegenomen wordt. Ik wil nog even heel duidelijk benadrukken dat het heel belangrijk is, want het zand wat wegspoelt dat loopt tot bijna de kruin van de dijk onder onze garage door. Dus dat is ook weer een urgent punt wat heel duidelijk aangepakt moet worden en wat beloofd is ook aangepakt zal worden.

De voorzitter: Mijnheer Groeneveld, wilt u afronden?

Inspreker: Ik ben klaar.

De voorzitter: U bent al klaar? Dat is, dan bent u mooi binnen de tijd gebleven. Hartstikke goed, dank.

Inspreker: Ten slotte, alle medewerking van onze kant voor de realisatie.

De voorzitter: Kijk. Dan wil ik u bedanken voor uw insprekbijdrage. Als u nog heel even zou willen blijven staan, want misschien dat er commissieleden zijn die nog een verduidelijkingsvraag hebben. Zijn er commissieleden die wat willen vragen? Dat zijn meerdere handen. Dat is de heer Alkema, gaat uw gang.

De heer Alkema: Dank u wel, voorzitter. Ik wil de heer Groeneveld vragen nog om iets concreter te zijn over de koppelkansen die hij ziet en bedoelt hij dat als...Misschien kan hij met voorbeelden komen dat het iets duidelijker, iets concreter wordt, mee wordt wat hij zich daarbij voorstelt.

De voorzitter: Mijnheer Groeneveld.

Inspreker: Dan zou ik eigenlijk het rapport van Arcadis door moeten nemen, maar in de bijlage van maandag staat een plaatje waarin aangegeven, uit dat rapport, waarin aangegeven is dat via de pier het heel handig is om een waterinname te creëren en dat ook onder de pier, onder de rivier een warmteopslag wellicht mogelijk is. Is bekend dat bijna de hele rest van Ridderkerk waterwingebied is en dat het daar niet kan, maar in de rivier vooralsnog wel. Net op de grens van de rivier. Als nu een stukje van de pier blijft staan, en dat is het plan, dan is daar de mogelijkheid om nu als er toch wat moet gebeuren om vast wat maatregelen te nemen, wat voorzieningen te maken eventueel. Om straks geld te besparen als het gerealiseerd gaat worden. Die koppelkansen.

De voorzitter: Dank u wel, het is duidelijk. Ik meende de hand van mevrouw van Nes-de Man gezien te hebben.

Mevrouw Van Nes-de Man: Zo werkt het, dat is tegen door elkaar praten. Dank voor uw heldere verhaal en voor uw brieven die u eerder van de week al gestuurd heeft. Ik heb een vraag, heeft u enig idee hoe de technische staat van de pier nu is? Of ja, als u geen idee heeft, kan ik me dat ook voorstellen, maar ik denk, u kijkt er tegenaan.

De voorzitter: Mijnheer Groeneveld.

Inspreker: Ik ben werkbouwkundig ingenieur en geen waterbouwkundig ingenieur, Maar ik heb wel gezien hoe die pier gebouwd is en hoe die nog is na veertig jaar of dertig jaar. En ik denk dat hij nog honderd jaar mee gaat.

De voorzitter: Dank u wel, de vraag is voldoende beantwoord. Ik had de hand nog gezien van mevrouw Van der Heijde en daarna bent u, mijnheer Rijdsijk.

Mevrouw Van der Heijde-Keijzer: Dank u. Dank voor uw insprekbijdrage. U geeft aan, in de gebiedsvisie rivieroevers dat daar een aantal opties ook voor die pier stonden. En als die pier nou verdwijnt dat er, dat u eigenlijk zegt, dan is er compensatie nodig. Aan wat voor compensatie denkt u dan eigenlijk zelf?

De voorzitter: Mijnheer Groeneveld.

Inspreker: Ik kijk vanuit mijn huis op de pier en ik zie wat daar mee gebeurt. Daar zijn mensen aan het vissen heel vaak. Daar zijn mensen aan het wandelen en de gemeente heeft daar hele mooie voorzieningen voor gemaakt. Er worden sportgroepen gaan er oefenen, trainen, joggen, die functie. Er zitten mensen op die bankjes. Oudere mensen die rustig naar de rivier zitten te kijken en die wonen in een flat, ergens in een straat. De functie van OV hub. Dat was al een lastige, want past dat wel in de waterbus en is er parkeergelegenheid, maar die staat wel in het beleidsplan. En de getijden oevers, dat is dan niet zo direct de pier, maar wel aan de kant van de berm. Ik heb gisteren gehoord dat die getijden oevers niet gerealiseerd kunnen worden, na overleg met Rijkswaterstaat. Wellicht is dat nog een optie, is dat nog onderhandelbaar. Het hangt er maar vanaf, denk ik, hoe je ze maakt. Maar de toegang tot de rivier is een hele belangrijke en ik denk dat die, door het stukje pier wat blijft netjes in te richten, even vooropgesteld dat de pier weggaat. Want als hij blijft, heb je dat probleem niet. Om dat netjes in te richten en ook het stuk land wat erbij komt om daar iets mee te doen, waardoor een stukje functie gecompenseerd wordt. Maar nou denk ik hardop, maar daar is de gemeente best toe in staat om dat in te vullen.

De voorzitter: Dank u wel. Mijnheer Rijdsijk.

De heer Rijsdijk: Dank u, voorzitter. U gaf in uw insprekbijdrage en ook in reactie op de laatste vraag van mevrouw Van der Heijde duidelijk aan wat het belang van de pier voor de wijk is. Wat ik mij nog wel afvroeg, u gaf af aan van Rijkswaterstaat wilde de pier eigenlijk al veertig jaar weg hebben. Kunt u dat voor mij nog wat nader toelichten? Dank u wel.

De voorzitter: Mijnheer Groeneveld.

Inspreker: Toen scheepswerf Boele ophield te bestaan, dat is ongeveer veertig, vijfendertig jaar geleden, vroeg men zich af, wat gaat er met die pier gebeuren? En Rijkswaterstaat zegt, die pier moet weg, want die heeft zijn functie verloren en hij staat, dat kunt u zien op het plaatje in mijn tweede bijlage, die staat behoorlijk in de weg voor de doorgaande scheepvaart. Die, wat ze gedaan hebben, we hebben geprobeerd toen om te kijken, een leuke plek voor een jachthaven. Niet bespreekbaar door Rijkswaterstaat. Er zijn bedrijven geweest die hebben gekeken of ze daar schepen aan konden leggen. Niet bespreekbaar, want die pier die heeft een tijdelijk leven. Die moet weg. Vanuit die informatie heb ik die opmerking gemaakt.

De voorzitter: Dank u wel. Ik geloof dat het helder is. Er zijn geen spijtoptanten in de commissie? Nee, dan wil ik u ontzettend bedanken voor uw goede insprekbijdrage. Dan wil ik graag mevrouw Merkenhof vragen naar het spreekgestoelte te komen. Ook u heeft vijf minuten en met vier minuten dan ga ik zeggen dat de tijd bijna voorbij is. Gaat uw gang.

Inspreker: Beste voorzitter, griffier, commissie en allen. Gisteren, 11 september, was ik als bewoner van mijn woning aan de Pontonweg aanwezig bij de informatieavond in het gemeentehuis in Ridderkerk betreffende het raadsvoorstel maatregel borging stabiliteit oeverconstructies Park Maasdonck, namens het merendeel van de bewoners van het Loodspad, Pontonweg, Hellingbaan en Ringdijk. U zei in de aankondiging Werfkade, maar ja, die zal ik er ook bij betrekken. In Park Maasdonck hebben wij hele grote bezwaren tegen de sloop van de gehele pier, zoals mijn voorganger zei. Dit is gebaseerd op de volgende punten, de pier biedt woonplezier beleving, de pier biedt veiligheid van gebouwen, woningen, appartementen. De pier biedt aankoop argument van een woning, koophuis in Park Maasdonck. Ik ben daardoor overstag gegaan om mijn huis daar te kopen. Voor de bewoners in Park Maasdonck is de aanwezigheid van de pier een belangrijk argument geweest om een huis te kopen in Park Maasdonck. Dat is het bij het ver- en aankopen van de woning nog steeds. De pier biedt ook dus de waarde van het huis. De pier biedt een groot sociaal aspect. De pier biedt recreatie doeleinden, zoals ook mijn voorganger zei, het wandelen, het vissen, het uitje aan het water, het zitten, bootjes kijken. Simpele dingen, maar toch zo belangrijk in deze tijd. En zo kan ik nog verder. Het weghalen van het boven wegdek, zoals wij gisteren bij de informatieavond hebben begrepen, dat levert slechts een hele minimale watercompensatie op, maar daarentegen ook nog wel tegen extreme hoge kosten. Dit is wat ik wilde aangeven. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. Dank u wel voor uw insprekbijdrage. Zijn er commissieleden die een vraag willen stellen? Ik zie de heer Ros, Ringlever, Hoogendijk. Dat was het dan. Mijnheer...Sorry. Mevrouw Van Nes-de Man. Mijnheer Ros, wilt als eerste uw vraag stellen, GroenLinks?

De heer Ros: Dank u wel, voorzitter. Heel helder verhaal en uw argumenten zijn duidelijk. Maar u noemde een puntje waar ik toch wat meer over zou willen weten. U had het over veiligheid. Wat bedoelt u? Hoe bedoelt u dat die pier veilig is voor u?

De voorzitter: Mevrouw Merkenhof.

Inspreker: Wij denken, zoals we gisteren besproken ook hebben, de pier staat daar nu. De gebouwen die daar achter liggen, dus het Park Maasdonck, worden als het ware ook voor grote schepen, alles wat daar door de Maas langs vaart. Een gevoel van bescherming dat er een pier ligt en dat daar niet dicht bij de kade gevaren kan worden en dat er ook niet tegen de kade gevaren kan worden. Het is ooit, jaren geleden, eens gebeurd dat er wel een randje van de pier kop is geraakt door een schip, maar je moet er niet aan denken. Dat hebben wij gisteren een beetje....Ik ben helemaal absoluut geen bouwdeskundige. Ik heb er helemaal geen verstand van, maar gewoon menselijk inzicht dat het toch een soort veiligheid biedt. Dus dat bedoelde ik met die opmerking.

De voorzitter: Dank u wel. Ik zie dat de vraag voldoende beantwoord is. Mijnheer Ringlever, u heeft ook een vraag, VVD.

De heer Ringlever: Ik laat hem even gaan, want het is dezelfde vraag als de heer Ros had.

De voorzitter: Dank u wel. Mijnheer Hoogendijk, u had ook een vraag.

De heer Hoogendijk: Ja, wij zijn ook tevreden gesteld door het antwoord op de vraag veiligheid.

De voorzitter: Kijk eens aan, dat gaat makkelijk. Mevrouw Van Nes-de Man, u had ook nog een vraag. Dan wil ik u van harte bedanken voor uw insprekbijdrage. U bent natuurlijk van harte welkom om de rest van de commissie te blijven volgen, wat u wilt. Dank u wel.

Inspreker: Dank u voor uw tijd en aandacht.

3. Realisatie steunberm Park Maasdonck

De voorzitter: Dan wil ik graag overgaan naar agendapunt 3. Dan wil ik ook graag de heer Van der Duijn Schouten en mevrouw Bos vragen hier voor mij te komen zitten. Onderwerp is realisatie steunberm Park Maasdonck. Uit onderzoek is gebleken dat maatregelen moeten worden genomen om de stabiliteit van de oever constructies bij het gebouwde ankerplaats te borgen. Het college heeft gekozen dit te realiseren met een steunberm voor heel Park Maasdonck. De raad wordt voorgesteld kennis te nemen van de gekozen maatregelen en hiervoor geld beschikbaar te stellen. De inzet is ter debat. Kunt u daarmee instemmen? Ik zie dat men daarmee instemt. Wethouder Van der Duijn Schouten, heeft u nog iets toe te voegen?

De heer Van der Duijn Schouten: Voorzitter, dat bent u niet echt van mij gewend, maar in dit geval lijkt het me misschien wel goed. In september vorig jaar hebben we ook in deze commissie over hetzelfde stukje gebied gesproken. In oktober heeft u toen een besluit genomen om, even grofweg, 2 miljoen beschikbaar te stellen voor onderzoeken in '23 en '24. Inmiddels zijn we een stap verder. Bij die voorstellen van vorig jaar zaten twee uitgebreide memo 's met de stand van zaken en ook alles wat er ontdekt is, dus het leek ons niet nodig om die er weer helemaal bij te doen. U zou het wellicht per ongeluk voor een tweede keer allemaal gaan zitten lezen en de informatie, gingen wij er een beetje vanuit dat die bij u nog wel bekend was. Afgelopen jaar hebben die onderzoeken plaatsgevonden en is er gekeken van, hoe kunnen we dit oplossen? Er is eigenlijk naar voren gekomen dat er technisch maar één praktisch en uitvoerbare oplossing is. Dat wat nu voorligt. Tegelijkertijd merk ik dat de laatste dagen het begrip watercompensatie best nog wel een lastige is en ik moet wel zeggen, ik heb er aan de voorkant ook wel wat tijd voor nodig gehad voordat me dat helemaal helder werd. Want ik dacht eerst, we moeten alles wat we daar in de rivier doen gaan compenseren. Maar dat is dus niet het geval. De watercompensatie betekent dat vanaf het hoog waterpeil en daarboven, dus het stukje van de constructie

die er straks komt, die bij extreem hoog water ruimte voor het water in beslag neemt. En dat zijn juist die situaties dat we met zijn allen natte voeten krijgen en het vervelend vinden. Dus dat dat stukje gecompenseerd moet worden. Want let wel, als we de volledige constructie, want er zijn vandaag ook vragen over gesteld, over welke lengte gaat het? Het is ongeveer 400 meter. Als we dat volledige stuk voor alles wat er in de rivier doet moeten compenseren, dan moeten we half Ridderkerk afgraven voor water. Dat is dus niet het geval, Het is alleen het stukje erboven. Dat maakt ook dat de verwachting nu is, we moeten natuurlijk nog een keer naar een definitief ontwerp, dat de ruimte van de huidige pier die voor een groot gedeelte weggaat, wat ook natuurlijk het deel is boven water, want het gaat over het moment van heel hoog water, dat dat voldoende watercompensatie biedt om dit mogelijk te maken. Daarbij is die watercompensatie niet iets wat Rijkswaterstaat zo graag wil. Nee, er is een wettelijke eis om dat te doen en Rijkswaterstaat die toetst daarop de vergunning die we bij hen moeten aanvragen. Voldoet het er niet aan, dan wordt de vergunning geweigerd, omdat zij ook gewoon, net zoals wij op onze vergunningen daar, die aan die wettelijke eis moeten toetsen. Dus daar hebben we aan te moeten voldoen. Dus misschien, lijkt me goed om dat in het kader van die watercompensatie nog even wat nader te duiden. Zoals u ook heeft gezien en wat eerder is geschetst, is met name vorig jaar of inmiddels anderhalf jaar terug ontstonden de problemen met name ter hoogte van de Ankerplaats. Afgelopen periode is gekeken naar het hele traject van, ik begin even aan de Rotterdamse kant, van Dokhof, Ankerplaats en de Werfkade. En daar zien we dat de, wat we al wisten, dat bij de Ankerplaats moet echt snel wat gebeuren, anders komt echt de veiligheid in het geding. Met de planning die we nu voor ogen hebben, zijn we op tijd en gaat dat goed. Aan de kant van de Werfkade is de constructie ook slecht. Niet dat er stante pede wat moet, maar wel eigenlijk op hele korte termijn. Aan de Dokhof kant zien we dat de constructie nog wel in een redelijke staat is, maar tegelijkertijd ontkom je er niet aan dat daar binnen tien tot twintig jaar ook een keer vervangen moet worden. Met dat gegeven en het feit dat je met dit soort projecten natuurlijk heel veel kosten maakt met het letterlijk en figuurlijk in stelling brengen van alles, leek het ons goed om het nu maar in één keer goed te doen. En u ziet, ik hoorde net de spreker zeggen, die pier zoals die nu staat, kan nog wel honderd jaar mee. Wij zijn er voor dit geval even uitgegaan dat die kade constructie die we nu aan willen leggen in ieder geval negentig jaar mee gaat. Dat maakt ook dat we zeggen, dan heeft het geen zin om voor dat ene stukje nog tien jaar te wachten. Dan kunnen we het beter in een keer goed doen en dat maakt dat we nu voorstellen om het hele stuk in één keer beet te pakken. Ik ben benieuwd of daar verder nog vragen over zijn.

De voorzitter: Dat ga ik inventariseren. Zijn er commissieleden die vragen hebben? Mijnheer Alkema, hoeveel vragen heeft u? Drie. Ros, twee. 18PLUS, twee. Mevrouw Van Nes-de Man? PvdA? Verder? Ik zou bijna een handje over het hoofd zien. Dat gaat niet gebeuren natuurlijk. Dat is ook, dan mag u gelijk beginnen. Mijnheer Verweij, SGP, u heeft een vraag.

De heer Verweij: Dank u wel, voorzitter. De ene vraag aan de wethouder, we hoorden net van de sprekers dat zij wel een belangrijke sociale behoeften vervuld zien worden door de pier. Zou de wethouder kunnen duiden of hij mogelijkheden ziet om in het voorstel wat nu voorligt nog enigszins tegemoet te komen aan de behoefte voor sociale ontmoetingen, et cetera, die net door de sprekers werd geschetst? Dank u wel.

De voorzitter: Nu ben ik erg benieuwd naar het antwoord van de heer Van der Duijn Schouten. Ik zie dat de heer Alkema stapelend een vraag, misschien, wilde u hem meteen stellen? Dan mag u even wachten, wethouder. Zegt u het maar.

De heer Alkema: Dacht ik, dan neemt de wethouder dat gelijk mee. Is het ook mogelijk dat de watercompensatie, die best wel nihil is als ik dat begrijp, alleen het dek, dat hij ook op een andere plek plaatsvindt?

De voorzitter: Dat is echt wel een hele andere vraag, die mag u mooi...Nee, het ging nu om de sociale compensatie, dus daar willen we het nu voor nu even bij laten. Mijnheer Van der Duijn Schouten.

De heer Van der Duijn Schouten: Voorzitter, zoals al eerder gerefereerd, er blijft een klein stukje van de historische pier staan en waar we de kade constructie realiseren, ontstaat ook wat meer oppervlakte en uiteraard is er ruimte om op die plekken nog eens te kijken of we daar aan bepaalde behoeftes met een bankje en een ontmoeting kunnen doen. Want er ontstaat wat extra ruimte. Dat is denk ik dan per saldo ook nog wel winst ten opzichte van de huidige situatie, want al die tijd dat daar gemeten moest worden is de pier natuurlijk afgesloten geweest voor toegang, dus het is in die zin kunnen we...Ik heb die suggestie ook gehoord vanuit de insprekbijdrage en ik denk dat het zeker iets is wat we mee kunnen nemen in de uiteindelijke uitwerkingen van het geheel. Om daar het gebied wat de afgelopen inmiddels anderhalf jaar natuurlijk verre van fraai is geweest, nog een keer wat extra's te doen.

De voorzitter: Dank u wel. Is uw vraag daarmee voldoende beantwoord?

De heer Verweij: Bijna, ik dacht een soort impliciete toezegging van de wethouder al te horen. Misschien kan hij dat concreet maken dat dat dan in het voorstel ook wordt meegenomen. Dank u wel.

De voorzitter: Wethouder Van der Duijn Schouten, wilt u een toezegging doen?

De heer Van der Duijn Schouten: Ik denk dat we dit voorstel zoals het nu ligt niet complexer moeten maken dan het is. Ik bedoel, het is echt een hele lastige. Laten we dit nu gaan doen. Wij zijn continu door heel de gemeente bezig om buiten, de open gebieden en buitenruimtes op een goede manier in te vullen. En dat doen we hier ook en dit biedt daarin straks ongetwijfeld kansen met de extra ruimte die ontstaat.

De voorzitter: Dank u wel. Dan wil ik nu het woord geven aan de heer Ringlever, VVD.

De heer Ringlever: Ik heb nog maar één vraag over, dus dat is mooi. De verwachting is dat deze steunberm minimaal negentig jaar meegaat. Mijn vraag was, hoe wordt het lange termijn beheer en onderhoud van de bermen georganiseerd?

De voorzitter: Wethouder Van der Duijn Schouten.

De heer Van der Duijn Schouten: Die nemen we mee in onze meerjarenplanning voor onze civiele kunstwerken. Dus daar wordt straks gewoon, als hij er is, wordt het net zoals we dat met viaducten, tunnels alles doen, wordt opgenomen, wordt het jaarlijks regulier en eventueel groot onderhoud. Kan ik me op dit moment nog weinig bij voorstellen, maar wordt dat meegenomen.

De voorzitter: Ik denk dat de vraag daarmee voldoende is beantwoord. Dat is aan de orde. Dan wil ik nu graag de heer Van Neuren, Partij 18PLUS, het woord geven. U had twee vragen.

De heer Van Neuren: Er is ook ongeveer nog een vraag van over. Waar ik nog even op zit te kauwen is dat, de wethouder sprak er net al over, over het stukje wettelijk. Ik zie dat ook in de beantwoording terugkomen. Is het wettelijk als zijnde, staat het in een in een wetboek of...Want, of is het echt nog een, is het een eis van

Rijkswaterstaat? Ik snap dat stukje nog niet helemaal, Misschien dat hij dat nog eventjes een klein beetje wat, nog meer uit kan leggen.

De voorzitter: Wethouder Van der Duijn Schouten.

De heer Van der Duijn Schouten: Het staat in een wet. Rijkswaterstaat moet bij vergunningen voor zaken in de rivier erop toezien dat die wet wordt nageleefd en dat degene die dus iets doet, als ze er al aan mee willen werken, dus die ruimte in het water compenseert. Dat is een wettelijke eis die Rijkswaterstaat toetst. En niet iets wat ze zelf bedacht hebben.

De voorzitter: Is daarmee uw vraag voldoende beantwoord?

De heer Van Neuren: Dus als ik het goed begrijp, op de info, in wat we horen van de informatieavonden waar wordt gesproken over dat de pier niet weg zou hoeven. Dat betekent in dit geval dat hij wel weg moet. Anders dan kan je geen compensatie doen?

De voorzitter: Wethouder Van der Duijn Schouten.

De heer Van der Duijn Schouten: Dat dat komt dan gelijk wel een beetje bij de vraag, denk ik, van de heer Alkema van daarnet. Kijk, het is niet een klein beetje. We hebben het over iets van een tweeduizend kuub waar het om gaat en dat dat neemt het hele dek en die palen echt wel in beslag. Dat is ook het deel wat we moeten compenseren. Die compensatie moeten we zoeken in het stroomgebied van dit stukje rivier en dat betekent feitelijk vanaf het drierivierenpunt tot het Eiland van Brienenoord. Het Eiland van Brienenoord is Rotterdam en dus dat stopt bij ons eigenlijk al bij Bolnes. Dus tussen drierivierenpunt en de grens van Bolnes, binnen dat stukje moeten wij die watercompensatie zoeken Als we die ergens anders makkelijk voor handen hadden dan had de pier kunnen blijven staan in het kader van de watercompensatie. Nog even het feit dat die weg is maakt het uitvoeren van het werk wat we vanaf de rivier doen natuurlijk makkelijker. Het helpt niet als die er staat, maar het is niet onoverkomelijk. Alleen het vinden van die watercompensatie is gewoon ontzettend uitdagend op dat stukje rivier. En we zien ook niet waar dat elders zou kunnen. Ik bedoel, er is al een tijdje terug gekeken en een stukje verder liggen de gronden van het Huys ten Donck voor een ander project van watercompensatie en er blijkt geen bereidheid te zitten om te verkopen. En daarbij komt dat, dan moet je een heel langdurig traject in, ook dat moet je weer kopen, dus kostentechnisch maakt dat ook niet uit. Dus voor ons is die die pier, wat ons eigendom is, op dit moment de enige optie die wij zien om die watercompensatie in dat hele kleine beperkte stukje te realiseren. Dus Rijkswaterstaat toetst de watercompensatie. Maar het zal Rijkswaterstaat oneerbiedig gezegd een zorg zijn hoe het realiseren Als we het maar realiseren. En wij zien op dit moment niet waar we het anders kunnen realiseren.

De voorzitter: Is daarmee de vraag voldoende beantwoord? Dat is aan de orde. Dan wil ik nu graag het... Mevrouw Van Nes-de Man, u wilt nog stapelend hierop reageren?

Mevrouw Van Nes-de Man: Dank u, voorzitter. Ik werd een beetje getriggerd door het feit dat er bij Huys ten Donck gekeken werd naar mogelijkheden voor watercompensatie. Een paar jaar geleden, nog niet zo lang geleden, is het haventje bij Huis ten Donck helemaal uitgebaggerd. Dan krijgt Rijkswaterstaat automatisch watercompensatie. Valt daar dan niks tegen weg te strepen? Want ik vind, het komt op mij een beetje kinderachtig over zo.

De voorzitter: Mijnheer Rijsdijk, PvdA.

De heer Rijsdijk: Dank u wel, voorzitter. De wethouder die legt uit wat het stroomgebied is. Het stroomgebied is iets, is groter dan Ridderkerk. Is het bijvoorbeeld nog een overweging om met Rotterdam in gesprek te gaan of er in dat gebied watercompensatie mogelijk zou zijn, om in ieder geval een gedeelte van de pier te behouden? Dank u wel.

De voorzitter: Wethouder Van der Duijn Schouten..

De heer Van der Duijn Schouten: Eerst maar even de vraag van mevrouw Van Nes. Dit is verre van kinderachtig. Dit is gewoon heel serieus en daar is naar gekeken. Dus u kunt het nou wegzetten als kinderachtig, maar dat doet absoluut onrecht aan alle inspanningen die zijn gedaan om hier een passende oplossing te vinden. Het haventje is inderdaad, maar die compensatie is al ingezet voor andere zaken. Want zoals u weet is er in het gebied al in het verleden behoorlijk wat gebeurd. Ja, het gesprek met Rotterdam, maar ook Rotterdam is, als die al mogelijkheden hebben, zijn die ontzettend zuinig op hun eigen watercompensatie. Want u weet dat in dat stukje Rotterdam ook wel de nodige activiteiten ontplooit. Net onder aan de Brienenoord is pas weer een heel complex gebouwd. Dus waar ze ruimte hebben, gebruiken ze dat zelf en moeten wij dus ook onze eigen compensatie voor onze projecten gewoon voor elkaar zien te krijgen.

De voorzitter: Dank u wel. Ik zie geen handjes, dus ik kan verder. Mijnheer Ros, GroenLinks, u had twee vragen.

De heer Ros: Ik had twee vragen, maar rest mij alleen te bedanken voor de antwoorden schriftelijk. Verder geen vragen meer.

De voorzitter: Nou, dat kan ook. Dan wil ik nu graag het woord geven aan de heer Alkema, ChristenUnie. U had twee vragen. Volgens mij is, of drie, sorry excuus. Eén is inmiddels zo goed als beantwoord? Dat is niet aan de orde, dus u blijft er drie. Zijn het dusdanige vragen dat het in één keer kan? Doe dan maar in twee keer.

De heer Alkema: Dank u, voorzitter. De eerste is eigenlijk een beetje een procesvraag en dat is de vraag, is het voorstel misschien niet te vroeg? Is hij wel besluitvaardig? Dat gaat om, omdat er nog een vergunning verleend moet worden. En mogelijk komen er nog andere zaken bij die geld gaan kosten. De vergunning verlening, laten we, moeten ontvankelijk zijn. Een beetje de vraag van, wat betekent dat dan, extra kosten? Ik heb gehoord dat er ook aanvaar beveiligingen misschien nog moeten komen, ook als de steiger weggaat. Watercompensatie hebben we natuurlijk net over gehad. Dat is mijn eerste vraag, is het wel klaar om echt een raadsbesluit over te nemen, zodat het straks niet, we zeggen tegen die 9 miljoen ja en later komen er nog een paar miljoen bij. Dat zouden wij niet fijn vinden. Tweede vraag doen? Dat gaat over de koppelkansen. Dat is net, heeft de inspreker het daar ook over gehad, over de warmte inname punt voor de aquathermie. Bent u daar bereid rekening mee te houden om en naar te gaan kijken wat mogelijk is en wat eventueel nu al gedaan kan worden? Bent u bereid om daar naar te kijken, naar dat verzoek?

De voorzitter: Dank u wel. Wethouder Van der Duijn Schouten

De heer Van der Duijn Schouten: Dank u, voorzitter. Ja, wat ons betreft is het voorstel klaar. Ik bedoel, anders hadden we het niet bij u voorgelegd. Ik bedoel, u kan toch niet logischerwijs van mij nu verwachten dat ik zeg nee, dat denk ik niet. Ik bedoel, tuurlijk moeten er nog dingen gebeuren, Maar het is ook zaak aan de voorkant de raad erbij te betrekken, de budgetten beschikbaar te stellen, zodat ook aan de gang kunnen met het definitieve ontwerp. Doe vergunningaanvraag loopt tegelijkertijd. En ja, die moet er komen, maar daar zijn we

over in goed gesprek met Rijkswaterstaat. En inmiddels is daar ook wel duidelijk, als we aan de wettelijke vereisten voldoen, dus inclusief de watercompensatie, dan komt die vergunning er ook. Daar is bestuurlijk, ambtelijk heel veel overleg aan vooraf gegaan en Rijkswaterstaat zit absoluut in de meewerkstand. Dus ja, wat ons betreft is hij klaar. Een budget van 9,2 miljoen is veel, maar goed, wat ons betreft is overal rekening mee gehouden. Het afvoeren van bagger, vervuilde bagger, het bouwen van de kade constructie, het slopen van de pier. Uiteraard zit in dit soort posten ook een potje onvoorzien. En ik kan u zeggen dat ik ambtelijk heb meegegeven dat we wat mij betreft de laatste tijd te vaak naar de raad zijn teruggegaan voor extra budget, dus dat we dat echt moeten voorkomen. Dus wat ons betreft zit het voorstel op die manier gewoon deugdelijk in elkaar. Aquathermie, of we daar rekening mee willen houden. Eigenlijk niet. Kijk, we hebben twee zaken. Op dit moment is in dat gebied de veiligheid in het geding. Dat moet opgelost worden. Dat staat als een paal boven water. En als dat betekent dat we voor aquathermie bepaalde kansen die er in het verleden wel waren straks niet meer zijn, dan is dat een gegeven. Dat we als dit helemaal klaar is met zijn allen weer vol enthousiasme er tegenaan gaan om te kijken hoe we onze klimaatdoelstellingen en energietransitie en alles kunnen realiseren. Ja, dat pakken we op. Dat gaat onverminderd door. Maar dat gaan we niet koppelen aan dit proces, wat gewoon ook wat ons betreft, dat zegt ook Rijkswaterstaat, dat zeggen ook de experts, u moet hier in het kader van de veiligheid in het eerste kwartaal van volgend jaar mee aan de slag. Dat heeft prioriteit. Dat gaan we doen. En daarna kijken we wel of we hier kansen verloren mee hebben gegaan, of we dat dan op een andere manier kunnen realiseren of dat dit op andere vlakken weer kansen biedt. Maar we gaan het nu niet onderdeel maken van dit proces.

De voorzitter: Dank u wel. Ik zag net ook de hand van mevrouw Van Nes-de Man.

Mevrouw Van Nes-de Man: Dank u. Ik wilde eigenlijk stapelen op het budget en het baggeren waar de wethouder het een minuut of wat terug ook over had. Want op onze schriftelijke vragen vooraf ingediend is ook geantwoord van, indien het baggerslib vervuild of ernstig vervuild blijkt te zijn, dat die extra kosten ook voor de gemeente Ridderkerk zijn. Dus dan als dat dan de orde is, dan moet hij toch wellicht weer terug naar de raad voor extra budget? Dus dan stoppen we het niet met die 9 miljoen of zie ik dat verkeerd?

De voorzitter: Wethouder Van der Duijn Schouten.

De heer Van der Duijn Schouten: In deze, in dit budget zit wat ik net aangaf, ook een post onvoorzien. We hebben naar wij denken redelijk in beeld hoeveel bagger er weg moet en wat de kwaliteit daarvan is. Dat kan onverhoopt een kuubje meer of minder zijn, maar dan is dat in die post onvoorzien, naar wij op dit moment het geheel kunnen overzien, prima op te vangen. Dus nogmaals, we gaan er nu vanuit dat het voor dit budget kan.

De voorzitter: Ik zag de hand van mevrouw Van der Heijde, CDA.

Mevrouw Van der Heijde-Keijzer: Zeker, ik wil ook nog even stapelen over dat baggeren. Gebeurt dat baggeren dan vanuit het water en/of ook nog vanaf het land? En geeft dat dan veel hinder voor de omwonenden. Kunt u daar toelichting op geven?

De voorzitter: Wethouder Van der Duijn Schouten.

De heer Van der Duijn Schouten: Alle werkzaamheden voor dit project zullen vanuit de rivier gebeuren. Het baggeren van de rivier gebeurt logischerwijs met een baggerschip, wat dan ook op die rivier ligt. Sterker nog, het is aan de landzijde kant bijna niet te doen, omdat de constructie daar dermate zwak is dat dat we hem op

dit moment ook hebben afgesloten voor zwaar verkeer. Dus we kunnen daar niet met zwaar materieel komen voor wat dan ook en zeker niet voor het baggeren. En nou ben ik geen bagger expert, maar volgens mij gebeurt baggeren altijd vanuit het water met een baggerschip.

De voorzitter: Dank u wel. Mijnheer Alkema, u had nog een derde vraag.

De heer Alkema: Ja, voorzitter, dat gaat over de gebiedsontwikkeling van de rivieroever. Kunnen en zo ja, hoe kunnen de kansrijke projecten in het gebied die vanuit de oevervisie zouden worden gerealiseerd elders worden gerealiseerd? Dan denken we aan de OV hub en de aanleg kant voor de waterbus. En ook de getijde natuur en het drijvend groen.

De voorzitter: Wethouder Van der Duijn Schouten.

De heer Van der Duijn Schouten: Voor het OV, ik denk dat het met een kade constructie ook daar nog prima een, eventueel een aanlegplaats voor een OV halte is te doen. Ik bedoel, die dingen worden ook soms drijvend neergelegd met een flexibele brug. Dat is denk ik met een kade constructie daar nog steeds. Nog even los of je hem daar wil. Want een ov halte brengt ook bezoek met zich mee die vaak met de auto komen. Parkeren is daar natuurlijk ook niet, niet heel ruim bemeten. Ja, ik heb het getijden gebied al een paar keer gehoord. Er was natuurlijk voor die plek geen getijdengebied bedacht. Ik bedoel, dat zijn daar kaders die vrij hoog en vervolgens staan daar woningen. Een getijdengebied kenmerkt zich dat dat de rivier daar met hoogtij in kan stromen en met laagtij weer weg. Ik bedoel, dat is voor dat stukje natuurlijk...Ik bedoel, pak het Dokhof. Vanaf de rivier 4 meter en je zit bij de mensen in huis. Daar was sowieso geen getijdengebied bedacht. Over het heb ik gezegd. Als er in het kader van die gebiedsvisie rivieroever daar, wellicht dat deze kadeconstructie op andere punten ook weer kansen biedt en dan zullen we die uiteraard pakken. Maar ook hier geldt weer min of meer hetzelfde als wat ik net bij de aquathermie heb gezegd. Het is wat ons betreft noodzaak dat eerst het veiligheidsaspect wordt getackeld en dan weer een goede constructie komt.

De voorzitter: Mijnheer Alkema, ChristenUnie, is uw vraag hiermee voldoende beantwoord?

De heer Alkema: De vraag is wel beantwoord, maar ja, voldoende of naar tevredenheid is natuurlijk een tweede. Ik vind het jammer dat niet toch gekeken wordt.

De voorzitter: Het gaat ter debat, dus u kunt daar ook nog wat zeggen.

De heer Alkema: Er komt een vraag.

De voorzitter: Er komt nu nog een vraag, oké, spannend.

De heer Alkema: Ik probeer het gewoon nog een keer. Kijk, het zijn misschien maar, we hebben iets bedacht en misschien is er maar een hele kleine aanpassing nodig om iets mogelijk te maken wat we in de toekomst wellicht willen en waar al over nagedacht is. Dus het is echt nog een keer een verzoek, wil de wethouder alstublieft daar naar kijken?

De voorzitter: Wethouder Van der Duijn Schouten.

De heer Van der Duijn Schouten: Nogmaals, mij is dan in dit moment niet welke aanpassing dan men voor ogen heeft. En nu in de breedte nog een keer allerlei aanpassingen. Nogmaals, we hebben haast, hier moet Q1 aan de slag. Tuurlijk zal als we straks hiermee klaar zijn er, wat ik net ook al voor de buitenruimte heb gezegd,

als die, voor de gebiedsvisie rivieroeveren geldt hetzelfde. Als dit vervolgens ook nog weer kansen met zich meebrengt die we kunnen verzilveren, dan pakken we die graag op. Maar we gaan niet nu aan de voorkant daar heel veel tijd en energie in steken, want we hebben haast om in ieder geval dit wat nodig is, een veilige oever constructie, met elkaar te realiseren. En, voorzitter, als er hele concrete ideeën bij zijn, dan hoor ik het uiteraard graag. Maar voor mij blijft het nu allemaal meer in, kijk nog eens naar kansen. En nou ja, daar heb ik denk ik voldoende over gezegd.

De voorzitter: Dank u wel. Dan ga ik over naar mevrouw Van Nes-de Man, Burger op 1. U had vijf vragen, zijn dat er nog steeds vijf?

Mevrouw Van Nes-de Man: Ik geloof dat er iets, een ander afgefallen is.

De voorzitter: Stelt u de eerste twee vragen maar, alstublieft.

Mevrouw Van Nes-de Man: Die informatieavonden. Ik heb het gemist, maar hebben die in de krant gestaan ofzo, of hoe zijn die gepubliceerd, of hoe zijn die mensen uitgenodigd? De watercompensatie, die is nodig omdat er stenen gestort worden. Denk ik, of begrijp ik dat verkeerd?

De voorzitter: Dit zijn uw eerste twee vragen?

Mevrouw Van Nes-de Man: Doe maar even zo dan.

De voorzitter: Wethouder Van der Duijn Schouten.

De heer Van der Duijn Schouten: De bewoners in het gebied waar sinds maart vorig jaar regelmatig contact mee is en die middels brieven enzo en ook andere bijeenkomsten geïnformeerd zijn, hebben allemaal een brief gehad en zijn erover geïnformeerd dat we alle drie de VvE's nog een keer wilde informeren over wat er nu loopt. Dus die VvE's zijn apart benaderd en daar zijn dus inderdaad afgelopen drie avonden drie bijeenkomsten voor georganiseerd. De watercompensatie is gelegen in het feit dat met de aanleg van deze kade constructie een deel van de ruimte die de rivier bij hoogwater nu wel heeft straks niet meer heeft en ja, dat komt dus inderdaad doordat er, door die stenen. Maar daar komt een stuk waar nu een rechte kade constructie is, loopt hij straks schuin het water in en die ruimte, met hoog water, en dan gaat het alleen om het bovenste stukje, die die nemen we weg en die moet dus inderdaad gecompenseerd worden.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw van Nes-de Man.

Mevrouw Van Nes-de Man: Is het bekend hoe dat deze schade ontstaan is? Want ik weet dat in de rivieren waar stroming is, ontstaan altijd erosie kuilen. Dat is in heel Nederland zo. Dat is voor Rijkswaterstaat een vrij normaal begrip. Die worden altijd volgestort met stenen, dan hoeft je ook niet te compenseren. Want het was er niet, dan staat een erosie kuil en die moet je gewoon opvullen. Gewoon, met dijk constructies heeft het soms ook te maken dat je dat, vergelijkbaar met de kade denk ik. Is bekend hoe dat schade ontstaan is. Ja, Sinterklaas, Sinterklaas aanlegplek was op de pier en er moet een andere plek voor gezocht worden, is daar aan gedacht? Maar dat is meer een grapje.

De voorzitter: Nou, dat is een hele ernstige aangelegenheid hoor, aankomst van Sinterklaas. Dus wat dat betreft zou ik daar wel een serieus antwoord op willen van de wethouder. Wethouder Van der Duijn Schouten.

De heer Van der Duijn Schouten: Over die grap is inderdaad in dit huis nagedacht en afgelopen jaren gebeurde dat bij de fast ferry en dat ging heel goed, dus we hebben geconstateerd dat we een goede uitwijkmogelijkheid hebben. Tegelijkertijd hebben we ook geconstateerd dat we met één keer de goedheiligman hier in het dorp per jaar daar niet de veiligheid van een heel gebied voor in de waagschaal kunnen stellen, dus dat dat uiteindelijk geen zwaarwegend argument kon zijn om het niet te doen. Zou de Sint zelf ook niet willen, denk ik.

De voorzitter: De erosie kuilen.

De heer Van der Duijn Schouten: Dat is het volgende. Mevrouw Van Nes noemt schade en erosie kuilen in een adem en dat zijn twee totaal verschillende dingen. Die erosiekuil, dat is een kuil in de bodem van de rivier. Die zitten wat ons betreft prima. Die veroorzaakt geen schade. Sterker nog, ik begreep dat die van vissers erg fijn was, want zo'n diepe kuil daar gaan die grote vissen zitten, dus dat was een fantastisch plekje. De damwand heeft schade. En de damwand, met name aan de Ankerplaats, dat heeft u in de memo's van vorig jaar hebben we daar vrij uitgebreid over geschreven, die dateren van de jaren 50 vorig jaar. Die zijn in 1989, '90 daar in die buurt, in eigendom van de gemeente gekomen toen de gemeente de Boele werf, of wat daar de Boele nog van was, heeft overgenomen. Toen hebben we overigens ook die pier overgenomen die toen inderdaad nog gloednieuw was, want die is door de Boele werf in '83 daar neergelegd. Eenenvertig jaar terug. Waarschijnlijk zijn ze daardoor failliet gegaan. En ja, hoe die schade is ontstaan, dat is niet meer te achterhalen. Het kan zijn dat ze vijftig jaar of ja drieënvijftig nu, dus bijna vijfenzeventig jaar terug. En ja, dit soort constructies doen ook de tand des tijds doet het een en ander. Het is in ieder geval wel zo en dat hebben we aan de voorkant wel heel goed uitgezocht, er is geen enkele mogelijkheid meer om daar met aansprakelijkheidsstelling of wat dan ook ergens een verhaal te doen op de kosten. Daar draaien we als gemeente gewoon zelf voor op.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Van Nes-de Man, zijn daarmee uw vragen voldoende beantwoord? Dat is aan de orde. Dan wil ik nu graag overgaan naar mevrouw Van der Heijde, CDA. U had vijf vragen, zijn dat er nog steeds vijf?

Mevrouw Van der Heijde-Keijzer: Dat zijn er drie geworden. Ik denk dat in een keer stellen wel kan. Is er naast dit voorstel ook nog onderzocht of gekeken of er goedkopere mogelijkheden zijn om dit op te lossen, of is nu vooral echt de snelheid omtrent het gevaar en de veiligheid die in het geding is, dat enkel dit voorstel qua kosten neergelegd wordt? Als de pier weggehaald wordt, geven de insprekers ook aan, dan hebben ze eigenlijk angst dat er schepen tegen de kade kunnen varen. Met alle gevolgen van dien. En nou ben ik absoluut geen water- of scheepvaartkundige, maar zou dat kunnen gebeuren of is het daar dusdanig laag water dat er eigenlijk geen schepen kunnen varen? En de laatste vraag, het gaat al een tijd over watercompensatie en wettelijke kaders. En dan heb ik me daar vandaag eens proberen in te lezen, zit die watercompensatie dan in onze Waterwet of heb ik dan een hele verkeerde conclusie of samentrekking van allerlei wettelijke kaders omtrent watercompensatie gemaakt? Dank u.

De voorzitter: Wethouder Van der Duijn Schouten.

De heer Van der Duijn Schouten: Dank u wel, voorzitter. Kan het nog goedkoper, is naar een andere oplossing gekeken? Ja, er is uitgebreid gekeken, in eerste instantie wat technisch mogelijk is. Dan als er meerdere oplossingen zijn dan kiezen we natuurlijk graag voor de goedkoopste. Daar ziet onze wethouder van Financiën ook altijd scherp op toe. Maar je ziet toch dat het hier echt al heel lastig is geweest om überhaupt tot een technische oplossing te komen. Er is gekeken om de bestaande constructie te vervangen. Dat gaat niet, want

je kan wat er nu zit, ondanks dat het slecht is, ook niet even weghalen. Een damwandje ervoor slaan gaat ook niet. Dus er is echt uitgebreid gezocht van hoe kunnen we dit nu technisch oplossen en daar kwam vervolgens deze oplossing uit. Ja, 9,2 miljoen is veel geld, maar er is in dit huis ook nog wel ergens een keertje opgelucht adem gehaald, want we doen het hier over 400 meter. Zoals u weet, moeten we binnenkort aan de Donckselaan of de Benedenrijweg, daar ter hoogte van de Donckselaan, ook een damwandje vervangen dat echt in geen verhouding staat tot dit, voor slechts een derde van het geld. Dus tuurlijk is 9 miljoen veel, maar voor wat je ervoor krijgt lijkt het ook wel mee te vallen, Maar dat is allemaal natuurlijk relatief. Die pier als aanvaar bescherming. Ik snap dat het zo ervaren wordt. Er komt een kade constructie straks, die ook onder een verhouding 1 op 3 het water in. Dus er komt een heel stenen bed. Dus wat een schip komt, die zal in eerste instantie daar opvaren en niet zozeer bij mensen binnen, mocht het zover zijn. We brengen een drijvende markering aan, zodat het goed zichtbaar is. Tegelijkertijd heeft u ook in de stukken kunnen zien dat we het stukje van de oude pier, wat ook nog een stukje wel de rivier in steekt, dat dat blijft staan. Dus dat zorgt ook nog eens een keer dat, van die kant gekomen zou men eerst het, ons nostalgische piertje aanvaren. Dus wij denken dat we dat daarmee goed geborgd hebben. Voorkom je hiermee dat een keer een dronken kapitein zijn schip dwars op de rivier zet? Nee. Maar we denken wel dat we alles gedaan hebben wat er te doen is om daar ook die situatie veilig te houden. Die Waterwet, ik heb geen idee dat dat ik. Ik heb even nagevraagd hier naast mij, maar daarvoor geldt...Die zegt het nooit zo, ik heb geen idee, maar die weet het ook niet. Dus als u het per se wil weten, moeten we dat even nagaan.

De voorzitter: Mevrouw Van der Heijde, wilt u dat uw vraag nagegaan wordt of zegt u van, u gaat nog even verder graven?

Mevrouw Van der Heijde-Keijzer: Ik zou niet de hele organisatie op de kop willen zetten om te kijken of mijn simpele conclusie wel werkelijk de conclusie is. Dus voor nu is dat even genoeg.

De voorzitter: Prima, dank u wel. Zijn daarmee uw vragen voldoende beantwoord? Dat is aan de orde. Mijnheer Rijsdijk, PvdA, u had zes vragen, zijn dat er nog steeds zes?

De heer Rijsdijk: Het zijn er vier, voorzitter.

De voorzitter: Zou u ze dan twee om twee willen stellen?

De heer Rijsdijk: Dat is prima. Dan ga ik toch nog even door over die watercompensatie. Er wordt aangegeven dat dat klip en klaar in de wet staat, maar op heel veel juridische regels zijn natuurlijk ook vaak uitzonderingen. Is dat in dit geval ook, is het mogelijk om in een situatie als deze een uitzondering toe te passen en kan er van die regel van watercompensatie worden afgeweken? Dat is de eerste vraag. Mijn tweede vraag die is, als er voor een andere oplossing gekozen wordt, als er voor een andere oplossing gekozen zou zijn. Want er zitten ook de opties A en B worden beschreven in het voorstel. De vragen van het CDA worden ook, wordt er wat nader ingegaan op die mogelijkheden, zoals bijvoorbeeld het vervangen van de damwand door een andere damwand. Was het dan wel mogelijk geweest om de pier of in ieder geval een groter stuk van de pier te behouden? Dank u wel.

De voorzitter: Wethouder Van der Duijn Schouten.

De heer Van der Duijn Schouten: Dank u wel, voorzitter. Om te beginnen met de watercompensatie. We hebben daar vandaag nog een keer intensief contact over gehad met de Rijkswaterstaat en Rijkswaterstaat is heel, heel simpel. Er moet een op een gecompenseerd worden, anders krijgt u geen vergunning. Dus de

toezichthouder staat geen uitzonderingen toe en is ook niet bereid om daarin uitzonderingen te maken. Vervolgens komt u in een aantal wat als. Kijk, de opties die geschetst zijn, dat zijn geen opties. We hebben aangegeven wat we onderzocht hebben. Maar zoals uit het stuk ook blijkt en ook uit de antwoorden op, de antwoorden op de vragen van het CDA zijn die zaken wel onderzocht, maar niet als een haalbare optie naar voren gekomen, omdat ze technisch niet uitvoerbaar zijn. Of dan de pier...Nogmaals, we kunnen vanaf de landkant daar niks doen, omdat er geen materiaal komt, dus het werk moet sowieso vanaf de rivierkant gebeuren. Als we geen ruimte in de rivier hadden ingenomen, dan was het aspect van watercompensatie natuurlijk niet van toepassing geweest, maar of daarmee die technisch in de weg had gezeten. Nogmaals, het zijn allemaal als if vragen. Nou ja, als if, dan haal ik twee talen door elkaar. Wat als. Maar nogmaals, er is afgelopen jaar uitgebreid onderzoek gedaan en de oplossing die nu voorligt is technisch de enige haalbare oplossing.

De voorzitter: Mijnheer Rijsdijk, PvdA, u heeft nog twee vragen.

De heer Rijsdijk: Dat klopt, voorzitter. Er werd net gesproken dat, op ook op de vragen van de SGP, dat als de aanpassingen plaats zouden vinden dat het dan bij de kade enzo breder wordt en dat er dan gekeken kan worden hoe daar nog recreatiemogelijkheden gecreëerd kunnen worden. Krijgen bewoners daar ook inspraak in? Worden zij daar bij betrokken? Kan de wethouder daar iets over zeggen? En mijn laatste vraag die betreft de waterbus. Omdat in de gebiedsvisie op de rivieroeveren toch wel heel duidelijk gesproken wordt over een waterbus op die plek, dat daar mogelijkheden toe gezien worden en de voormalige portefeuillehouder zag ook steeds meer mogelijkheden om dat ook daadwerkelijk te realiseren. Maar begrijp ik nu uit het antwoord van de wethouder dat het college hier inmiddels toch anders tegenaan kijkt en wordt er dan een andere, eventueel een andere plek voor de waterbus halte overwogen? Dank u wel.

De voorzitter: Wethouder Van der Duijn Schouten.

De heer Van der Duijn Schouten: Dank u wel, voorzitter. Wat betreft uw eerste vraag, ja, bij dit soort dingen in het buitengebied betrekken we altijd de omgeving. Recent in de driehoek Het Zand en als we daar aan de slag gaan. Ik bedoel, met alles wat er het afgelopen jaar heeft gespeeld, zijn de contacten met de omgeving bekend, hebben we daar regelmatig contact mee en dat zullen we uiteraard ook gebruiken als we daar met het buitengebied aan de slag gaan. De waterbus, we zijn nog steeds enthousiast over een extra halte voor de waterbus in die omgeving. We denken dat het goed is voor Ridderkerk. Waar elders het OV verschaald zou dat absoluut een aanwinst zijn. Daar blijven we ook over in gesprek en daar zal vervolgens, als daar ruimte voor komt, zullen we met elkaar moeten onderzoeken waar die dan het beste kan landen. Dit is een van de plekjes die ooit eens is benoemd, maar zoals ik net al schetste, is het qua parkeergelegenheid daar natuurlijk ook wel weer uitdagend. En ik sluit niet uit dat zo'n kade constructie daar straks een halteplaats in de weg hoeft te zitten, want er zijn best oplossingen voor. Die haltes die liggen vaak drijvend in het water met een loopbrug. Denk ik dat daar ook wel wat, als het nodig is, iets te realiseren is. Maar op dit moment is echt nog niet zeker dat, dat nou de ideale plek is om hem aan te leggen. Dus we gaan ermee aan de slag en tegelijkertijd doen we een onderzoek naar een halte voor de waterbus, kunnen we die realiseren? Dat doen we niet zelf. Daar hebben we een hele hoop MRDH, provincie, exploitanten alles bij nodig. Als we allemaal op één lijn zitten, gaan we met elkaar kijken waar die dan het beste kan landen en hoe we dat dan gaan realiseren.

De voorzitter: Dank u wel. Zijn daarmee uw vragen voldoende beantwoord? Dat is aan de orde. Geen spijtoptanten die nog een vraag...

De heer Van der Duijn Schouten: Mag ik dan nog een vraag die niet gesteld is beantwoorden, voorzitter?

De voorzitter: Dat vind ik dan toch wel heel bijzonder. U gaat zelf een vraag maken, begrijp ik.

De heer Van der Duijn Schouten: Nee, ik heb een verdeckte vraag gehoord vanavond en dat is over dat woningen door deze exercitie eventueel minder waard zouden worden. Daar heb ik niemand van de commissie wat over horen vragen. Maar ik hecht er wel aan om vanavond te zeggen, als dat zo is, hebben wij daar met zijn allen een regeling nadeelcompensatie voor. Dus als mensen van deze exercitie nadeel ondervinden, kunnen ze zich gewoon bij de gemeente melden en dan wordt door een onafhankelijke expert gekeken of een woning of wat dan ook minder waard is geworden. En dan worden mensen daarvoor gecompenseerd. Het leek me goed om dat nog even vanavond te benoemen.

De voorzitter: Dank u wel, wethouder. Ik denk dat, dat inderdaad een waardevolle toevoeging is. Mevrouw Kramer was, ja, we hebben één spreker per onderwerp, dus dat wordt dan de heer Rijsdijk, PvdA, Dat is dus niet aan de orde. Dan zijn alle vragen gesteld. Is de commissie nog steeds van mening dat het ter debat moet? Dat is aan de orde. Hoeveel tijd denkt u nodig te hebben? Een paar drie en een aantal twee. Ik ga mijn rechterhand laten goochelen met de tijden. Daar gaan we, we gaan voor drie minuten. Dan is het de totaaltijd? zullen we hem op een uur zetten, dan hebben we in ieder geval voldoende tijd. Dan is dat bij deze vastgesteld. Mevrouw Bos, mag ik u van harte bedanken. Nee, mijnheer Van der Duijn Schouten, u mag blijven zitten.

4. Toestemmingsbesluit vaststelling 3e wijziging GR SVHW 2023

De voorzitter: Agendapunt 4, onderwerp is toestemmingsbesluit vaststelling 3^e wijziging gemeenschappelijke regeling SVHW 2023. De regeling moet worden aangepast vanwege de toetreding van de gemeente Geertruidenberg. Voor wijzigingen is de toestemming van de raad nodig. Er zijn in een meerdere ronden geen zienswijzen ingediend op de gewijzigde regeling. De inzet is ter vaststelling. Kunt u daarmee instemmen? Dat is aan de orde. Wethouder Van der Duijn Schouten, heeft u nog iets toe te voegen?

De heer Van der Duijn Schouten: Nee, voorzitter.

De voorzitter: Zijn er commissieleden die een vraag wil stellen? Mijnheer Kooijman, ChristenUnie.

De heer Kooijman: Voorzitter, een technische vraag. In het raadsvoorstel staat onder het kopje financiën en daar staat, de financiële gevolgen van de toetreding van de gemeente Geertruidenberg als nieuwe deelnemer zullen in een later stadium via financiële voortgangsrapportage worden gedeeld met de deelnemers. En wij waren als fractie even benieuwd, zitten er eventueel ook extra kosten voor ons als Ridderkerk aan verbonden of zijn dat kosten die dan ook gewoon door worden belast aan Geertruidenberg?

De voorzitter: Wethouder Van der Duijn Schouten.

De heer Van der Duijn Schouten: Nee, de kosten van toetreding voor Geertruidenberg worden door Geertruidenberg gedragen en uiteraard werkt SVHW gewoon met aanslagregels en daar hangt gewoon een standaard bedrag aan, dus het zal voor, vanwege de schaalvoordelen die het oploopt en het vaste tarief wat toch aan de diensten hangt, voor ons eerder voordelig dan nadelig uitpakken.

De voorzitter: Dank u wel. Blijft de commissie van mening dat het ter vaststelling kan? Dat is aan de orde. Gaat deze ter vaststelling. Dank u wel, wethouder Van der Duijn Schouten.

6. Mededelingen Gemeenschappelijke Regelingen

De voorzitter: Agendapunt 5 hebben we verschoven, dus ik ga nu door naar agendapunt 6, mededelingen Gemeenschappelijke Regelingen. Zijn er mededelingen vanuit de Gemeenschappelijke Regelingen vanuit het college? Dat is niet aan de orde. Zijn er mededelingen vanuit de Gemeenschappelijke Regelingen vanuit de commissie? Ik zie de hand van de heer Ros, GroenLinks.

De heer Ros: Gemeenschappelijke Regeling Nieuw Reijerwaard heeft is bij elkaar gekomen en we hebben de jaarstukken en begroting behandeld. Verder waren er geen bijzonderheden vorige week. De volgende vergadering is pas volgend jaar ergens.

De voorzitter: Dan heeft u alle tijd om zich voor te bereiden. Mijnheer Kooijman, ChristenUnie.

De heer Kooijman: Volgens mij had de heer Ros daar ook iets gevraagd over de niet doorgegangene bijeenkomst. Misschien dat de heer Ros daar onze commissie ook van op de hoogte kan brengen?

De voorzitter: Mijnheer Ros.

De heer Ros: Zeker, er was natuurlijk een bijeenkomst georganiseerd voor de drie raden en daar waren maar een aantal mensen die zich voor hadden opgegeven. Dus ik heb dat daar weer gevraagd om dat nogmaals op te pakken, aan de directeur en die ging dat meenemen. Dan als suggestie meegegeven om dat te combineren met bijvoorbeeld een bedrijfsbezoek of iets in die richting, zodat het voor iedereen interessant is. Dus er komt een nieuwe bijeenkomst en daar roep ik ook iedereen op om zich daarvoor wel voor aan te melden.

De voorzitter: Dank u wel. Zijn er verder nog mededelingen te doen? Dan heb ik alleen zelf. Gisteravond heb ik de adviescommissie, gecombineerde adviescommissie, economisch vestigingsklimaat en vervoersautoriteit voorgezeten. Dit ging met betrekking tot de evaluatie of de adviescommissies eens zijn met de geformuleerde evaluatie. Er komt nog een kleine, er zijn wat kleine toevoegingen gesuggereerd gisteren, die worden toegevoegd en daar krijgt u later een afschrift van. Dat was wat betreft de gecombineerde commissie MRDH.

7. Mededelingen college

De voorzitter: Dan ga ik over naar agendapunt 7, mededelingen college. Zijn er mededelingen vanuit het college? Dat is niet het geval.

8. Rondvraag leden

De voorzitter: Rondvraag leden. Zijn er vragen onderling? Agendapunt 8. Dat is niet het geval.

9. Ter kennisneming: raadsinformatiebrieven

De voorzitter: Ter kennisneming: raadsinformatiebrieven. De gemeenteraad ontvangt regelmatig raadsinformatiebrieven van het college. Deze worden altijd onder de aandacht gebracht bij de betreffende commissie. Zijn er commissieleden die een van de raadsinformatiebrieven in een toekomstige vergadering zou willen bespreken? Ik zie de hand van de heer Van Neuren, Partij 18PLUS.

De heer Van Neuren: Dank u wel, voorzitter. Partij 18PLUS is voornemens een gespreksnotitie te schrijven over de RIB veiligheidsrisicogebieden Ridderkerk.

De voorzitter: Dank u wel. Staat genoteerd. Dat betekent dat de gespreksnotitie uiterlijk 28 oktober binnen moet zijn als u hem behandeld wil hebben in de commissie van 14 november en anders 11 november voor de vergadering van 28 november. Verder geen stukken die gegarandeerd moeten worden? Dat is niet het geval.

10. Ter kennisneming: overige stukken

De voorzitter: Dan ga ik over een agendapunt 10, ter kennisneming: overige stukken. Zijn er overige stukken die geagendeerd moeten worden? Dat is niet het geval.

5. Overleg over 'De hoeden van het sociaal domein'

De voorzitter: Dan gaan wij nu over naar agendapunt 5. Is er nog behoefte aan een hele kleine sanitaire stop of zeg men, zeggen jullie van, ga maar door. We gaan door. Agendapunt 5. Wethouder Piena en mevrouw Al Mashita. Ik hoop dat ik het. Al Mashta, sorry. Ik wou al zeggen, ik hoop dat ik het correct uitspreek. Dat was dus niet het geval. Die zou ik willen vragen om voor mij plaats te nemen. Onderwerp is overleg over de hoeden van het sociaal domein. Het college heeft overleg gevraagd over de hoeden van het sociaal domein Ridderkerk. U heeft een korte toelichting over het doel van het overleg ontvangen in de vorm van een memo. De luisteraars wil ik erop wijzen dat de presentatie is toegevoegd aan de vergaderstukken. Als u deze downloadt dan kunt u meekijken. De sprekers die zullen hun best doen om te vermelden welke dia wordt getoond. Ik word gelijk ook eventjes in het licht gezet, zie ik nu. Wethouder Piena, wilt u nog iets toelichten?

De heer Piena: Voorzitter, niet te lang, want dan doet dat alles teniet aan datgene wat er verteld gaat worden. Maar in navolging van de vorige commissie waarbij we een uitleg hebben gegeven over wat er op het integraal zorgakkoord gebied gebeurt en met gala, vonden wij het ook wel van belang om te kijken hoe we lokaal konden kijken naar de toekomstige vraagstukken op het gehele sociale domein en wilden ook de commissie onderling in de gelegenheid stellen om te kijken wat men nou vindt, hoe we in Ridderkerk tegen het sociaal domein aankijken. Het is niet de bedoeling, niet omdat ik u, dat ik geen vragen voor u wil beantwoorden, dat ga ik zeker doen, maar het is wel de bedoeling dat u onderling daar af en toe in de gelegenheid wordt gesteld tijdens de presentatie om met elkaar even daar gewoon over van gedachten te wisselen. Het is zeker niet de bedoeling dat wij hier gaan bepalen, want het gaat over drie hoeden, dat we bepalen welke hoed er komt, maar het is voor ons als college wel belangrijk om te kijken of we de goede richting en de goede weg zijn ingeslagen wat betreft onze activiteiten op het gebied van sociaal domein. Daarbij wil ik het even later, voorzitter.

De voorzitter: Mevrouw Ripmeester, PvdA.

Mevrouw Ripmeester: Voorzitter, kunnen we constateren dat niet alle fracties meer vertegenwoordigd zijn? Dank u wel, voorzitter.

De voorzitter: Dat klopt, dat is inmiddels aan de orde. Partij 18PLUS is niet aanwezig. Het is een overleg. Normaal gesproken doen we in een commissie dat er één persoon per fractie een vraag mag stellen. Ik heb dat vanmiddag even overlegd met mijn rechterhand en u bent in de gelegenheid allemaal om een vraag te stellen. Daarbij ga ik wel een beetje op de tijd letten dat wij niet gierend uit de bocht vliegen. Dus dat eventjes, het kan zijn dat ik streng doch rechtvaardig op ga treden. Ja, dat kan hoor, wethouder Piena. U kunt u nog

verbazen wellicht. Dan wil ik nu graag het woord geven aan mevrouw Al Mashta, u zal de presentatie verzorgen. Als ik het goed begrepen heb, dat heeft wethouder Piena net ook aangegeven, mag er tussendoor een vraag gesteld worden. Dan ga ik opletten wie er zijn hand opsteekt.

Mevrouw Al Mashta-Aalderink: Als het goed is, doet de microfoon het, want ik sta altijd graag als ik wat vertel. Ik vind het heel leuk dat we hier iets mogen, of dat ik iets mag vertellen over het sociaal domein, want er gaan heel veel ontwikkelingen komen en eigenlijk het sociaal domein is nooit saai. Daar zijn altijd veel ontwikkelingen, dus ik van, dat is mooi een keer een gelegenheid om er wat over te vertellen. En ik hoor dan in het begin van, is het besluitvorming. Nee, dit was echt volledig informatief. En ja, ik zou bijna zeggen, vrijblijvend. Even kijken of hij werkt, dan ga ik naar dia 2. Ja, waar willen we u vanavond in meenemen? Dat is in vooral ontwikkelingen, degene die het, nou social media, het Journaal, de kabinetsformatie een beetje volgt, zou al heel veel kunnen weten, want die volgen wij natuurlijk ook gewoon allemaal. Heel erg leuk is dat wij een medewerker die ondertussen hier weg is, heel creatief drie hoeden heeft gemaakt en die hebben wij de hoeden van het sociaal domein genoemd. En dan zou ik het leuk vinden als er iets van discussie ontstaat over ja, wat zou dan de gewenste hoed zo op het eerste oog voor Ridderkerk kunnen zijn? Ga ik door naar de volgende en stel gerust vragen als ze er zijn, of opmerkingen of iets. Wat zijn nou de vraagstukken waar wij tegenaan lopen? De grootste zaken. De eerste is, want we krijgen heel veel vragen vaak van, waarom is dat sociaal domein nu zo duur? Ik zei eerder tegen de wethouder van, we zijn ongeveer een derde van de begroting, maar ondertussen is de begroting vandaag naar u gestuurd en kunt u zien dat we bijna naar 40 procent van de begroting gaan als sociaal domein. Ja, de eerste is, onze belangrijkste wetten binnen het sociaal domein, en dat zijn de Jeugdwet, Wmo en de Participatiewet, zijn allemaal open einde regelingen. Iedereen die voldoet aan de voorwaarden heeft er recht op. Het is niet zoals in de supermarkt vaak staat, op is op, maar als je recht hebt of als je aan de voorwaarden voldoet, dan heb je daar gewoon recht op. Dus dat is een belangrijke om te onthouden dat daar de wet gewoon...Daar heeft u als gemeenteraad niks over te zeggen. De wet zegt gewoon van, als iemand er recht op heeft, dan krijgt hij dat. Een ander vraagstuk waar we mee te maken hebben in de kader is dat we steeds zien dat er meer schaarste aan middelen ontstaat. Dan is middelen niet alleen financiële middelen, maar ook middelen in personele zin. Degene die een beetje volgt, die ziet dat we binnen de jeugd, binnen de zorg eigenlijk op alle terreinen veel personeel missen. Zijn veel vacatures, zien wij ook. We waren bij het begin van de organisatie helemaal blij dat we de Wmo op orde hadden en na korte tijd waren er alweer vacatures. We hebben ze nu weer ingevuld. Althans de arbeidsvoorwaarden gesprekken moeten nog worden gevoerd, maar ik ga ervan uit dat we weer compleet zijn. Maar ik zeg al, het is drie keer knippen en er is er weer eentje weg. Is ook leuk. Zijn wat van mijn collega's mee gekomen, een van de dingen is ook de toeslagenaffaire, want daar zit ook een, ik had erbij gezet paradox. Toeslagenaffaire vraagt eigenlijk, en het wordt ook heel veel gezegd van, jullie moeten zorgen voor een vaste contactpersoon. Ook daar gaan mensen weg. We kunnen ze niet vasthouden, mag gewoon niet, dus dat maakt het heel moeilijk. Want wij krijgen echt wel eens klachten dat er iemand ontslag heeft genomen en dan wordt gezegd, ik heb mijn vaste contactpersoon niet meer. Nee, we doen, we doen heel erg ons best om te werken met vaste contactpersonen, maar het lukt niet altijd. Je ziet dat mensen als ze denken van, ik heb hier nu een tijdje gezeten, ik wil wat anders. Dan komen ze vrij makkelijk aan een andere baan, dus daar zit echt wel een vraagstuk op. We zien een heel groot vraagstuk vanuit de maatschappij. Veel meer vragen na corona. Vandaag stond er nog een stuk in de krant, jongeren hebben veel meer mentale problemen als gevolg van corona. Dat is nog onderschat indertijd. Die zijn echt groter geworden. De toeslagenaffaire heeft ons geleerd dat mensen veel mondiger zijn geworden en veel meer vragen stellen. Dus op alle fronten, we zien vergrijzing in Ridderkerk. Dat heeft weer gevolgen voor de Wmo. Dus op alle fronten zien we meer vraag. Daardoor zien we ook wel landelijk dat de preventie onder druk komt te staan, want waar moet je je geld vandaan halen? In de wettelijke taken lukt het niet zo goed, dus dan kijken we naar preventie. Dat heeft ook

weer tot gevolg dat de druk op de wettelijke onderdelen groter wordt. Want je krijgt natuurlijk dat iemand dan denkt van, dit preventieve deel kan niet meer, dus dan ga ik maar naar de wettelijke kant kijken. Het voordeel is wel dat er een grote lobby richting de, vanuit de VNG naar het Rijk gaat van, jongens breng taken en middelen met elkaar in balans. Dus doe of iets aan het takenpakket of doe iets aan de middelen kant en dan de financiële kant. Het is een lobby waar ook de gemeente Ridderkerk hard aan heeft meegewerkt, want die wilde ik ook niet onvermeld laten, de motie van vorig jaar was unaniem aangenomen. Daar wordt ook op teruggevraagd. Daar is de VNG ook hard mee bezig om die richting de deskundige panel te brengen om daar iets van te zeggen. Maar tot op heden heeft het kabinet nog geen sjoerge gegeven. Dus we doen ons best, maar er zit nog geen beweging in. Ja, ze zijn ook nog druk bezig aan alle kanten. Maar zoals het er nu naar uitziet, ziet het er, kunnen we niet zeggen van, er komen meer middelen of iets bij, of er gaan taken vanaf. Ja, en wat dan het meest...

De voorzitter: Mevrouw Horvath.

Mevrouw Horvath: U zei net iets over de preventieve kant lukt niet, dan kijken we maar naar de wettelijke kant en ik begreep niet helemaal wat u daarmee bedoelt.

Mevrouw Al Mashta-Aalderink: Ik zei niet de preventieve kant lukt niet. Ik zei, wat je nu ziet in, dan kijk ik even niet naar Ridderkerk, maar landelijk, is dat er verschillende gemeenten zeggen van, we zien dat de kosten steeds verder stijgen. We moeten bezuinigen. Wettelijk gezien kan je niet bezuinigen. Dus je kan niet zeggen van, dan doen we vanaf morgen geen bijstandsuitkering meer, daar stop ik gewoon mee. Dan wordt er vaak gezegd, waar kan je dan wel op bezuinigen? De niet wettelijke taken, dat is preventie. Maar wat, wat daar dan het gevolg van is, is dat mensen als ze niet meer daar terecht kunnen, vervolgens naar de wettelijke kant gaan. Dus het lijkt voor de korte termijn een bezuiniging, maar het is voor de lange termijn vaak nog duurder. Dus zo bedoelde ik hem. Dat zijn dus echt de vraagstukken. En wat voor ons in de uitvoering en dan kijk ik echt even...

De voorzitter: Er komt weer een vraag.

De heer Velthove: Ik vind dit een interessant deel, want ik wil dit ook begrijpen, over de waar iemand dan heen moet. Dan ga ik hem plat slaan, doe ik graag, want u zei ook, jongeren hebben veel schade nog van corona en u heeft het ook over preventie. Dat hadden we dan niet, geen preventie op kunnen doen, maar heb je nu waarschijnlijk preventie erop. Maar concreet gezien, wat gebeurt er dan? Nee, ja, ik moet hem echt even goed samenvatten. Een jongere die gaat dan naar een loket, die kan ergens komen, maar waar vraagt die persoon dan naar of waar heeft die persoon dan behoefte aan? Beetje dat procesbeeld probeer ik te begrijpen via een praktisch voorbeeld en in dit geval pak ik even een jongere die bijvoorbeeld corona naschade heeft of last heeft van de coronaperiode.

De voorzitter: Ik had net uw naam niet genoeg, mijnheer Velthove, VVD. Maar dan is het ook voor de luisteraars duidelijk wie het gezegd heeft.

De heer Velthove: Ik heb u niet bedankt voor het woord.

De voorzitter: Ook dat nog. Mevrouw, gaat u maar verder.

Mevrouw Al Mashta-Aalderink: Is een goede vraag. Wat we zien bij jongeren, er is niet een vast punt waar jongeren naartoe gaan. Dus de ene valt het op school valt de leraar op van, hier is iets mee. En dan heb je binnen de meeste scholen een IB'er, een intern begeleider, die dan gaat kijken. Vaak zijn er dan IB'ers die zelf

een aantal gesprekken kunnen voeren, maar als het zwaarder is, dan ga je toch richting de GGZ. Iemand kan naar de huisarts gaan, dat kan het kind zelf zijn of de ouders die met kind komen en zeggen van: nou, ik zie problemen bij mijn kind. Dan heb je, zeker bij ons in Ridderkerk, de POH-GGZ Jeugd. Dat is een ondersteuner die daar zit, die kan zaken zelf doen, maar die kan ook zeggen van: het is me te zwaar. Dan krijg je ook weer zo'n advies van de GGZ om te kijken van wat is er zwaarder nodig. Iemand kan zeggen: ik kom hier bij het wijkteam. En ook daar hebben wij onze eigen gezinscoaches en jongerenwerkers, jongeren die met jongeren omgaan, mensen. Soms verwijzen wij ook naar Facet, waar we jongerenwerkers hebben, maar ook daar kan zijn dat ze zeggen van, dit is te zwaar, je moet richting de GGZ. Nu heb ik heel vaak volgens mij GGZ ondertussen genoemd. Ja, je zult ook begrijpen dat daar dus wachtlijsten zitten.

De voorzitter: Mijnheer Ringlever, VVD.

De heer Ringlever: Ik ga maar heel even stapelen. Aan wat voor cijfers moeten we denken in stijging, in procentpunten of in hoeveel procent is het toegenomen sinds corona? Ik ben daar gewoon even benieuwd naar, praktisch. Of is dat een hele specifieke...

Mevrouw Al Mashta-Aalderink: Is een hele specifieke vraag, maar ik kijk even naar de achterkant of daar, want daar zitten mensen van het wijkteam en beleid, of daar iemand...Nee, het wordt niet, weten we niet uit ons hoofd.

De voorzitter: Mevrouw Ripmeester, PvdA.

Mevrouw Ripmeester: Dank u wel, voorzitter. Een beetje aangrijpend op de vragen die eerder werden gesteld, we hebben wel als fractie wel behoefte aan meer inzicht van hoe het nu hier in Ridderkerk gaat. En ik stel de vraag mede namens EvR. Er is was ooit besloten dat we een evaluatie zouden doen van wat werkt wat niet werkt. Hoeveel, wat doen we nu? Wat doen we goed? Wat doen we minder goed? Zouden we dat niet ook als onderlegger moeten hebben bij deze presentatie om te weten wat welk scenario wel goed is of niet. Hebben we ook de cijfers van de jongeren, hoeveel instroom en wat de toename is, waar ze naartoe gaan? We hebben, nu gaan we scenario's bespreken zonder dat we die onderlegger hebben.

De voorzitter: Mevrouw Al Mashata.

Mevrouw Al Mashta-Aalderink: Al Mashta, geeft niet hoor. Ik zeg dan altijd, ik luister overal naar. Ik zit even te bedenken welke evaluatie bedoelen we? Kan dat integraal beleid sociaal domein zijn.

De voorzitter: Mevrouw Ripmeester.

Mevrouw Ripmeester: Er is een motie aangenomen, ChristenUnie, over het integraal evaluatie integraal beleid sociaal domein. Dus ik neem aan dat daarmee aan de slag gegaan is.

Mevrouw Al Mashta-Aalderink: Klopt. Daarom zei ik ook van, kan dat die integraal beleid sociaal domein zijn, dus dat klopt dan wel. Ja, daar zijn we wel mee bezig. Alleen volgens mij hebben we in die brieven komen, dan kijk ik even met een schuin oog naar de wethouder, al gezegd toen van, we gaan hem evalueren. We gaan zoveel mogelijk kijken. Alleen alle cijfers die we in dat, in die monitoring destijds hadden zitten, kunnen we niet allemaal opleveren. We hebben toen te enthousiast gedacht van, dat gaan we allemaal meten. Toen waren wij ons ook nog niet bewust dat, het stuk was net uit voordat corona kwam en toen zag de wereld er

ineens heel anders uit. Hadden we andere prioriteit ook. Dus ja, die evaluatie komt en die staat ook zeker in de planning en er wordt hard aan gewerkt, maar daar zal niet helemaal 100 procent alles in staan.

De voorzitter: Mevrouw Van Vliet, Echt voor Ridderkerk.

Mevrouw Van Vliet: Dank u wel. Ik hoor mevrouw...Ik ben even uw naam kwijt.

De voorzitter: Mevrouw Al Mashta. Ik zit heel hard te oefenen om het nu alleen nog maar goed te zeggen.

Mevrouw Al Mashta-Aalderink: Ik wou zeggen, Bianca mag ook. Dan hebben we misschien een wat makkelijkere naam.

Mevrouw Van Vliet: Ik hoor u zeggen, we hebben nog niet alles boven water, van cijfers. Maar dan is het toch eigenlijk alleen maar moeilijker en lastiger om juist te kiezen welk scenario het beste is, omdat je niet weet op welk basis je nu keuzes gaat maken. Je hebt de cijfers, je hebt niet alle gegevens helder.

Mevrouw Al Mashta-Aalderink: Mag ik daar, en ik ben niet politiek onderlegd, dus ik doe gewoon heel erg ambtelijk een...

De voorzitter: U mag gewoon antwoorden en als het echt politiek gaat worden, dan ga ik gewoon de wethouder inschakelen als joker.

Mevrouw Al Mashta-Aalderink: Wat deze presentatie vooral beoogd is wat hoger te kijken, want wat we vaak zien is dat we ons verliezen in allerlei details. Dat we pre precies willen weten van hoeveel jongeren waren het dan? Hoeveel ouderen waar het dan? Hoeveel mensen in armoede hebben we dan? Terwijl ik denk dat het op hoofdlijnen heel goed is om een richting te kiezen. Beetje vergelijkbaar van, we willen naar vakantie. We gaan richting de zon. Als we allemaal eens zijn dat we richting de zon gaan, dan verder te kiezen van, daarop gaan we dan de onder, de nadere inrichting doen. Dus vandaar dat er ook bewust is gekozen voor een prestatie op hoofdlijnen.

De voorzitter: Mevrouw Al Mashta, ik heb gezien dat de heer Piena ook graag even wat wil zeggen. Ik heb uw hand gezien, maar ik laat eerst even wethouder Piena wat zeggen.

De heer Piena: Voorzitter, even ter aanvulling. Het gaat hier niet om individuele gevallen. Het gaat hier niet om de kleinschaligheid. Het gaat hier om de grote lijnen. Hoe zien wij onszelf in Ridderkerk in het sociaal domein? Hoe gaan we met onze inwoners om. Even los gezien van welke cijfers daaraan ten grondslag liggen. Wat vinden we belangrijk? Vinden we belangrijk dat er veel geld gaat naar onze jeugd, naar onze jeugdzorg, of vinden we belangrijk dat er meer geld gaat naar onze ouderen of naar de jeugd of willen we een gewoon evenredig verdelen? Dus daar moeten we even naar kijken. Over de inhoud kunt u, straks bijvoorbeeld het minimabeleid komt straks in het eerste kwartaal 2025, dan kunnen we misschien meer de inhoud in gaan als u zegt van, dat vinden wij in kleinschaliger veel belangrijker dan dat. Maar hier gaat het, even heel flauw gezegd, hoog over. Wat zien we aan de hand van de financiën die er zijn? Aan de hand van de vacatures die gewoon opdoemen, ook de komende jaren door de vergrijzing? Hoe zien we dat nou? Dus eigenlijk een beetje het verzoek aan de commissie, laten we het ook even op dat wat hogere niveau houden. En laten niet helemaal de diepte in gaan.

De voorzitter: Mevrouw Ripmeester, met het verzoek om niet helemaal de diepte in te gaan, heeft u dan toch een vraag?

Mevrouw Ripmeester: Een vraag en een opmerking. We blijven natuurlijk op hoog niveau, maar je moet wel weten waar je het over hebt. En daarvoor heb je ook bouwstenen nodig. De evaluatie die gepresenteerd gaat worden die wordt echt niet zwaar op detailniveau. Die blijft ook op hoog niveau om dan, want dan wordt er weer gezegd, we gaan niet zo diep, u krijgt een generaal beeld en dat missen we. Dus mijn eerste vraag aan de wethouder of nee, mijn eerste vraag aan de wethouder is, wanneer kunnen we dan de evaluatie die tot zover gevorderd is tegemoet zien, zodat we in ieder geval die basis hebben? En dan gaan we daarna kijken met of we inderdaad die scenario's kunnen kiezen als we inderdaad een basis hebben. Want er is al wel wat af, dus stuur die gewoon.

De voorzitter: Dank u wel, mevrouw Ripmeester. Het is een informatieve bijeenkomst, dus laat ik dat even vooropstellen. Wethouder Piena, wilt u dit nog even bevestigen?

De heer Piena: Voorzitter, aan het begin al aangegeven, het gaat hier niet om keuzes. Het gaat aan de richting die we met zijn allen, of in ieder geval de verschillende fracties, kunnen geven wat er is. Er wordt geen keuze gemaakt vandaag. We zijn hard bezig met een bestuursrapportage, waarin ook heel veel, ook weer cijfers zitten over jeugdzorg en dergelijke. Wij verwachten daarmee het eerste kwartaal 2025, maar hang me er niet even aan op, want ik weet hoe u bent, dan zegt u, de wethouder heeft een toezegging gedaan, maar daar streven wij naar, het eerste kwartaal 2025 om daar een stukje van te kunnen presenteren. Die bestuursrapportages zal overigens een document zijn dat voortschrijdend inzicht kunnen we dat allemaal aanpassen. Dan misschien wel het belangrijkste u allemaal dat integraal sociaal beleid dat ooit vastgesteld is. Ik meen uit mijn hoofd 2021, aan het eind van 2021. Dat is net ook al gerefereerd. Daar is aan gerefereerd door Bianca. Daar staan heel veel zaken in die beloofd zijn, maar die gewoon niet uit te voeren zijn om dat in rapportages weer te geven. Daar zullen we ook bij u op terugkomen. Zullen we ook netjes aangeven wat wel kan wat niet kan en nogmaals dat zal eerste kwartaal 2025 zijn.

De voorzitter: Mijnheer Haan, ChristenUnie, ik zag uw hand ook.

De heer Haan: Dank u wel, voorzitter. Voor een groot deel is alles al beantwoord. Ik vind het fijn dat u ons meeneemt in het grote geheel van deze moeilijke materie. Maar richtingen en keuzes, richtingen, ik vind het een beetje hetzelfde, vind ik nog wel te vroeg om nu te maken. Ik wil wel die motie die we hebben ingediend en de antwoorden daarop afwachten voordat we echt er dieper op ingaan. Dus fijn dat we de hoeden gaan horen en het grote gedeelte. Maar nog niet de diepte in wat mij betreft.

De voorzitter: Wethouder Piena, kunt u hier kort op reageren, want anders...

De heer Piena: Voorzitter, dat is mogelijk. Gaat u even mee in de verdere presentatie, dan zult u vanzelf zien welke vragen er voorleggen waar u over kunt discussiëren. En dan zult u al gauw merken dat wat u nu vraagt, dat dat eigenlijk niet aan de orde is, dat het toch echt op een hoger niveau is.

De voorzitter: Mijnheer Hulman, ik zie uw...Hulhoven. Het gaat goed vanavond met mij met achternamen.

De heer Hulhoven: Dank u, voorzitter, ik wil even...Hulhoven, dat klopt. Ik wil even aangeven dat wij als CDA dit meer zien als een soort ideologische discussie. Van wat zie jij als partij als je ideologische uitgangspunt en van daaruit ga je kijken naar welke keuzes je wilt maken. Daar zijn geen details voor nodig, dus dan kun je

meer...Dat is mijn gedachte bij deze discussie, dat je dus vanuit je ideologie gaat kijken welke van de voorliggende varianten jouw keus zou zijn. Dat wilde ik even meegeven.

De voorzitter: Zullen we eerst maar even vragen of mevrouw Al Mashta ons mee wil nemen in de verdere voortgang van de presentatie.

Mevrouw Al Mashta-Aalderink: Ja, wilde ik toch nog even bij de laatste bullet stilstaan. Wat je ook maatschappelijk heel erg ziet, is dat iedereen roept over, we willen het vertrouwen in de overheid terugkrijgen. Dus dat is ook een taak die bij ons nu zwaar weegt. Niet alleen in de toeslagenaffaire, maar ook bij andere onderdelen. We wachten nog op de Participatiewet in balans. Dat gaat ook veel vergen van ons. Dus ja, daar zitten echt wel wat paradoxen in van, we moeten veel en het liefst voor zo weinig mogelijk geld en met zo min mogelijk personeel. Dus ja, het Rijk stelt ons leuke, nou ja, moeilijkheden, hoe noem je dat, uitdagingen. Dan ga ik door naar de volgende sheet, dat is nummer 4. Dit is niet bedoeld om allemaal precies te lezen, maar wel bedoeld om te laten zien, waar hebben we nou dagelijks mee te maken. En niet alleen wij, maar ook...Waarom gaat hij nu helemaal weer naar het begin? Geen idee. Dan gaat het me niet zozeer om wij als medewerkers of u als raad of het college, maar onze inwoners. Als je inwoner bent van een willekeurige gemeente in Nederland, maar dus ook van Ridderkerk, dan kun je te maken hebben met gezondheidszorg, maatschappelijke participatie, maatschappelijke opvang, de gezonde leefstijl, werk en inkomen, veiligheid, vrijetijdsbesteding. Ja, en net werd al gevraagd door u van, als jongere, waar ga je naartoe? Kijk even wat voor palet we allemaal hebben, we ook vaak moeten hebben, omdat de helft grondt op andere wetgeving. Ik snap best dat een heel aantal inwoners gewoon niet weet waar we naartoe moeten. Want als ik hem nu wegdraai en ik vraag aan u, wat voor mogelijkheden hadden we bij de gezondheidszorg, zal u het ook niet meer weten. Dus dit is echt wel ingewikkeld voor onze inwoners. Ik hoor soms, laten we kijken of we één loket kunnen doen. Het is bijna niet te doen. Er is gewoon heel erg veel. Hier wel even de kanttekening bij, het is een algemeen overzicht, dus het is niet specifiek een Ridderkerks overzicht. En in één adem bij het sociaal domein worden ook zaken genoemd die wij hebben verdeeld onder welzijn en openbare orde en veiligheid, omdat we dat qua wetgeving gewoon netjes knippen. Maar als je inwoner bent, het vaak allemaal met elkaar samen hangt. Want als je je onveilig voelt en je hebt weinig te besteden, dan knip je niet precies je vragen allemaal heel netjes op. Dus dat even op inzicht te wekken, waar hebben we het allemaal over en waar heeft onze inwoner mee te maken? Dan kom ik bij de volgende dia, dat is nummer 5. Wat is dan de centrale vraag die wij op ons af zien komen? Dus niet een vraag die u nu ter plekke moet beantwoorden, maar wat we in de komende '25, '26 op ons af zien komen, van denk mee alstublieft. Want we zien toch een risico dat met alle ontwikkelingen, alle taken die op ons afkomen, alle maatschappelijke wensen die er leven van inwoners, van de regering, de schaarste in middelen, de bezuinigingen en dan een tekort aan arbeidskrachten op de arbeidsmarkt. Waar laat je dan als eerste schaarste ontstaan? Dus waar zeg je als eerste, als het echt niet anders kan, dan doen we dat maar niet of minder. En wat ik dus net in het begin al zei, je ziet dat sommige gemeenten, en dan mogen we ons als Ridderkerk gelukkig prijzen, hier hoeft die keuze à la minuut niet gemaakt te worden. Maar kijk even naar onze buurgemeente, die een tijdje terug hele discussies had over het welzijn, gaan we dat afschalen? Gaan we minder doen op sport? Gaan we minder subsidies verstrekken? Net ook al iets gezegd over hoe we daar dan naar kijken. De volgende vraag is, ik zou niet alleen nadenken van waar laat je schaarste ontstaan, maar waar mag absoluut niet aan gekomen worden? Op het moment dat het kabinet niet over de brug komt. Er wordt geen compensatie geboden, we kunnen niets in balans brengen. Waar zou u dan als eerste van zeggen, die absoluut niet, die doen we als laatste. En dat is zo'n punt waar de wethouder net van zei, daar zou een eerste gedachte over kunnen zijn, of daar zouden wellicht vragen over zijn, of daar zouden we eens over met elkaar in gedachten kunnen gaan. Ik vond het wel mooi zoals de heer

van het CDA dat zei, hoog over, dus op je idealen. Waar zou je wel, waar zie je de eerste kans, dat kan wel wat minder. Waar zeg je, wat er ook gebeurt, dat in ieder geval niet.

De voorzitter: Wethouder Piena.

De heer Piena: Voorzitter, wat wel van belang is, we hebben het hier over het sociaal domein, dus in de keuzes maken wat nu 40 procent bijna van onze begroting, dat we binnen die 40 procent de keuze moeten maken. Dus even, het staat wel in de dia's, de andere beleidsterreinen. Maar waar het sec om gaat is, nee, sociaal domein, bijna 40 procent van onze begroting. Meer dan dat we in stenen stoppen. Er wordt wel eens gezegd van, we stoppen alles in stenen. Dat is niet waar. Stenen vind ik af en toe ook wel heel belangrijk met scholen voor de opvoeding en de leerkracht van kinderen, maar dat is een andere discussie waarschijnlijk. Maar denk erom, het gaat even om het sociaal domein, 40 procent van onze begroting. Waar zouden wij de keuzes in maken? Waar gaat het uit, vanuit ideologie? Vanuit pragmatisme? Waar zouden de keuzes liggen?

Mevrouw Al Mashta-Aalderink: Ik had nog wel voor mezelf even opgeschreven van, we zien een heleboel dingen wat er allemaal gebeurt. Eén van de zaken die wij nu bijvoorbeeld in onze regeling en alles hebben staan, wij hebben bij zowel Wmo als bij jeugd heel veel, hoe noem je dat, ik wou bijna zeggen, partners, maar zorgpartijen ingekocht. En dan hebben we echt al een heel, ik geloof even bij de Wmo een stuk of zeventig aanbieders die we hebben ingekocht en bij jeugd ook echt heel erg veel, want daar hebben we zowel lokaal als regionaal van alles ingekocht. En als een inwoner bij ons zegt van, maar mijn kind moet ergens anders naartoe, want ik vind niet dat de ingekochte zorg door jullie voldoende is. Dan zeggen wij, oké, dan gaan we een maatwerkovereenkomst daarvoor opstellen. Daarin zien wij nu dat andere gemeenten zeggen, dat gaan we niet meer doen. Dus we hebben heel veel ingekocht en daarmee moeten we het doen. Het is net als in de supermarkt, als je daar binnenkomt, dan heb je te kiezen tussen de producten die er liggen. Dat zouden dingen kunnen zijn, ik noem maar iets, wat u als raad kan zeggen van, we doen alleen maar die ingekochte hulp bij die partijen die we hebben. En dan uiteraard zegt u tegen ons van, en u zorgt maar dat u zoveel mogelijk variëteit daarin aanbiedt.

De voorzitter: Ik zie een hand van de heer Velthove, VVD.

De heer Velthove: Dank u, voorzitter. U zegt, er komt een ouder en die vindt dat hij bepaalde hulp nodig heeft. Dat klinkt heel vrijblijvend. Daar gaat denk ik iets meer aan ten grondslag. Daar ben ik even ook weer benieuwd naar. Hoe zit dat dan, hoe werkt dat? Daar zijn ook, net als de opneemregeling, als je ergens recht op hebt, moet je aantonen dat je er recht op hebt en dan kan het?

Mevrouw Al Mashta-Aalderink: Want u gaat dan in op de jeugdzorg. Daar komt een ouder bij ons. Die doet een aanvraag, die zegt dan van, weet ik veel, mijn kind heeft extra hulp nodig. Dan wordt er eerst gekeken, en dat staat gewoon zowel in de wet als in onze verordening, is het gebruikelijke zorg? Dus mag ik van iedere ouder verwachten in Ridderkerk dat zij dit zelf doen? Dan volgt er een nee, dan gaan we dat niet apart vergoeden of daar hulp in bieden, want ja, dat is gewoon nou eenmaal, als je kinderen hebt, heb je daar bepaalde zorg voor. Dat heeft iedereen, maar op het moment dat het nou, ik zou bijna zeggen boven normaal of boven gebruikelijke zorg is, dus wat je van een gemiddeld kind niet hoeft te verwachten. Dus waar je als gemiddeld niet hoeft op in te zetten, maar in jouw geval wel gezien de beperkingen of wat jouw kind dan ook heeft, dan kan je daar hulp voor krijgen. En daar hebben wij allerlei soorten hulp is er beschikbaar. Je kan dyslexie hebben, je kan geestelijke problematiek hebben, en dan heb je bij geestelijke problematiek ook nog een heel scala aan soorten problematiek. Maar er wordt dus eerst wel gekeken van, hoe noodzakelijk het is. Dus op het moment dat het iets is van, maar dat heeft ieder kind. Ik zal maar iets zeggen, wil graag naar de

voetbal en ik kan daar zelf niet naartoe rijden. Ja, iedere ouder heeft daarmee te maken, en dan kan het voetbal zijn of de korfbal of hockey of weet ik veel, maar daar moet je dan als eerste, is dat ons eerste criteria.

De voorzitter: Ik zag nog twee handjes, en dat is van mevrouw Van der Heijde, CDA. Het is ook aan die kant inderdaad en daarna de heer Van de Waerd, SGP.

Mevrouw Van der Heijde-Keijzer: Ja, ik werd een klein beetje getriggerd en ik weet niet of de vraag aan u is of ook misschien een beetje aan de wethouder, maar dat mag de wethouder dan bepalen. Want u zei, tuurlijk, als iemand naar een sportvereniging wil, dan is het misschien niet meer dan logisch dat een ouder of dat je daar netwerk voor bouwt dat iemand het kind daarheen kan brengen. Maar ik werd ook een beetje getriggerd. Ja, we hebben natuurlijk leerlingenvervoer, gaan we dan een soort idee krijgen, omdat het dan de taak van de ouders is, moet je maar ook je kind zelf naar school brengen met een beperking, want ja, dat hoort bij het ouderschap of...

Mevrouw Al Mashta-Aalderink: Volgens mij werd er net gevraagd naar een voorbeeld over jeugdzorg. Hetzelfde geldt, en daar hebben wij gewoon een verordening voor, voor het jeugdvervoer. Daarin staat precies wanneer je daar recht op hebt. Dus even het hele simpele geval, als jij zegt, het is allemaal heel moeilijk, maar het kind woont 1 kilometer, er zit 1 kilometer verschil tussen waar jij woont en waar de school staat, dan zegt onze verordening gewoon, dat moet je zelf regelen. Dus daar zit, dat is een ander soort situatie.

De voorzitter: Mijnheer Van de Waerd, u had ook een vraag.

De heer Van de Waerd: Meer de vraag die mevrouw Al-Mashta stelde te beantwoorden, de centrale vraag. Dat wil ik eigenlijk doen aan de hand van drie punten die ik snel getypt heb. Allereerst wat we als SGP-fractie willen zeggen, waarmee we willen beginnen, is, er wordt ontzettend veel goeds gedaan in Ridderkerk. Het kan altijd beter, maar er is veel ter beschikking voor de inwoners. Er wordt al veel goed gedaan, ook als je kijkt naar de financiële situatie van de gemeente en de hoeveelheid zorg die we bieden. Vanmiddag ben ik even aan het zoeken geweest bij de gemeente Rotterdam, et cetera. Dan staan we er bij ons gewoon goed voor en wordt er ook goed werk geleverd. Punt twee van de drie punten is ook een oproep, blijf vooral kritisch kijken, wat kan efficiënter en hoe kunnen we, ga mee met de ontwikkeling. Hoe kunnen we het geld efficiënter verdelen? Dus ook goedkoper. Maar ook dat is een beetje de grijze olifant, zal ik maar zeggen, hier in deze ruimte, wat nog niet benoemd is, is de regeldruk van zorgmedewerkers. We hebben het net over 40 procent van onze begroting gaat naar het sociaal domein. Zorgmedewerkers zitten, 40 procent zijn de afvinkcultuur, afvinken van dingen, regeltjes bij te houden, cijfertjes bij te houden. Ga daar ook actief mee aan de slag, want hoe minder de zorgmedewerker achter de tablet of computer moet zitten, hoe meer tijd ze kunnen besteden aan het werk waarvoor ze gekozen hebben en waar ze sterk in zijn, dat is namelijk zorg verlenen. Dus ga daar ook actief mee aan de slag. Dat is niet zozeer een bezuiniging, ja, een bezuiniging van regels. Ik zou bijna willen zeggen, hanteer de lijn, waar een regel bijkomt, schrap er juist weer twee. Maar dat is makkelijk gezegd. Ook de vraag van, die gaan we vanavond niet concreet beantwoorden, zijn al die beleidsterreinen essentieel? Hoe gaan we dat indelen? Dat is wel een goede vraag om die als gemeente mee te geven. En daarmee heb ik het ook gelijk over punt drie, gaat ook het geld ook echt naar de mensen die het echt nodig hebben? Dat blijft ook wel de vraag. Het geld kan je maar één keer uitgeven. Zorg ervoor dat het daar terecht komt waar het, het hardst nodig is. Ja, het is een hele oude opmerking die eigenlijk een beetje verjaard is, maar de overheid is geen hangmat, maar een vangnet. Eigenlijk mag ik hem niet meer gebruiken, maar ik heb hem nu toch gebruikt. Ergens is het ook een bepaald soort mindset. Ik heb wel hem weleens, dit voorbeeld heb ik weleens vaker gebruikt volgens mij, als je als jong gezin een kind mag krijgen, dan ga je naar de winkel en koop je een kinderwagen. Maar hetzelfde als je ouder wordt, klopt niet gelijk bij de gemeente aan, ik word ouder, ik krijg

een beperking, ik heb een rollator nodig. Nee, dan ga je ook gewoon kijken op Marktplaats of een kringloop voor een rollator. Ik denk ook dat een stukje besef ook bij de inwoners moet komen. En natuurlijk, er zijn mensen die echt zorg nodig hebben en die moeten hulp blijven krijgen. Maar blijven wij ons als gemeente wel de kritische vraag stellen, zorg dat het geld gaat naar de mensen die het echt nodig hebben.

De voorzitter: Wethouder Piena wil graag als eerste even reageren en daarna zag ik ook nog hand van de heer Ringlever. U mag na wethouder Piena.

De heer Piena: Dank u wel, voorzitter. Wat efficiënter werken betreft absoluut, daar zijn we ook mee bezig. Maar dat zie je ook vanuit ISA en Gala en alles, daar moet je efficiënter gaan werken willen we alle uitdagingen voor de toekomst het hoofd kunnen bieden. De regeldruk, dat vind ik een hele mooie. Ben ik het ook helemaal mee eens. Het zou met veel minder regels moeten toe komen, maar laat ik even wel zijn en ik kom ook zelf uit de raad, maar ook als ik nu hier zit. Wij zelf doen er ook wel hard aan mee, want een regeldruk betekent dat mensen dingen moeten registreren en wat wordt hier steeds gevraagd? Wat heeft u geregistreerd, hoeveel mensen hebben we nodig? Hoeveel mensen komen er in de jeugdzorg, et cetera et cetera? Dus ook dat is weer een uitdaging voor ons allemaal. Zo ook als uit ISA komt jongens, we zijn er als samenleving en laten we elkaar dan ook niet de maat nemen. Maar laten we kijken of we inderdaad efficiënt met onze geldmiddelen om kunnen gaan. Komt het geld bij de juiste mensen terecht? In grote mate denk ik van ja, want de mensen komen niet voor niks. Ze hebben een probleem en moeten hulp. Als we straks keuzes moeten maken, kunnen er natuurlijk wel gradaties erin aanbrengen of mensen het echt nodig hebben in die zin, of het niet beter is om mensen die het veel harder nodig hebben om het daar terecht te laten komen. En ik denk, zeker als er wat krapte op de arbeidsmarkt komt, als minder financiën toe kunnen, ja, dan zullen we daar die keuzes in moeten maken en dat is waar we vanavond ook een beetje bij zitten. Hoe zien we ons nu als Ridderkerkse samenleving? Hoe willen we, en u als raad, hoe kijkt u daar nou naar? Welke richting zou u opgaan? Dat is een beetje, denk ik toch wel een mooi bruggetje wat u net geslagen heeft weer naar de presentatie.

De voorzitter: Ondanks dat het wel mooi zou zijn als we naar de presentatie terug zouden kunnen, heb ik nog drie handjes die op gingen. Mijnheer Ringlever, nee, een momentje, want de heer Van de Waerdt die stak als eerste gelijk naar aanleiding van de reactie van de wethouder zijn hand op en daarna mevrouw Ripmeester. Dus u bent wat naar achter geschoven weer. Mijnheer Van de Waerdt.

De heer Van de Waerdt: Voorzitter, bedankt voor het antwoord, wethouder en ook als u het niet zo kan, snap ik het ook, maar kunt u op dit moment concreet aangeven wat voor vragen, verzoeken wij als raad hebben, waardoor de regeldruk toeneemt? Volgens mij moeten we dan als raad heel snel achter ons oren gaan krabben en met elkaar gaan praten van, hoe kunnen we als raad dat of versoepelen of verminderen. Want dat wij als raad schuldig zijn aan extra werkdruk van zorgmedewerkers, moeten we echt niet willen.

De voorzitter: Wethouder Piena.

De heer Piena: Voorzitter, dan kijk ik voornamelijk even naar de twee Ridderkerkse Wijkteams. U vraagt, u stelt, en terecht, u mag als raad zijnde mag u elke vraag stellen die u wilt. Echter elke vraag die u stelt betekent voor onze wijkteams, als we het over sociaal domein hebben, werk. Dat betekent ook heel vaak registratie en de vraag is wel eens, datgene wat...Wij zijn er ook weer reactief in. Als u iets vraagt, dan gaan wij het weer noteren, dan gaan wij het weer bijhouden en dan komen we weer keurig met de cijfertjes terug. Dan denk ik altijd bij mezelf, nu hebben we de cijfers en wat gaan we ermee doen? We hadden het net over kritisch kijken en efficiënt met geld omgaan. Ik denk dat de raad, maar ook een college, de hele samenleving

hier gewoon kritisch naar moet kijken. Welke gegevens hebben we nu echt nodig om zaken te verbeteren en onze inwoners te helpen? Ik hoop dat dat voldoende uitleg is op uw vraag.

De voorzitter: Mevrouw Ripmeester wilde nog even reageren, PvdA.

Mevrouw Ripmeester: Nee, dank, ja, dank u wel, voorzitter. Mijn vraag was eigenlijk hetzelfde en ik hoor dus dat het eigenlijk wel meevalt. Dat merendeel Rijksgebonden is. Dank u wel.

De voorzitter: Dan zijn we nu aangekomen bij de heer Ringlever, VVD. U mag.

De heer Ringlever: Het is een beetje mosterd na de maaltijd, want ik had ook dezelfde vraag, Maar ik wil wel benadrukken dat ik de heer De Waerdt wel een erg goed liberaal verhaal hoor zeggen waarin de nadruk is op eigen verantwoordelijkheid. Dus dat dat vind ik mooi om te horen. En ik hoor van de wethouder dat ze ook graag grip willen krijgen op de kosten in het sociaal domein, zodat het geld terecht komt bij wie het meest nodig heeft. Dus ik ben helemaal heppie-de-peppie vanavond, voorzitter.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Ringlever. Mevrouw Al Mashta, u mag weer doorgaan als u wilt.

Mevrouw Al Mashta-Aalderink: Ga ik meteen snel door naar dia 6, de hoeden. Deze hebben wij specifiek bedacht voor Ridderkerk, dus dat...Ik licht ze straks nog verder toe, maar eigenlijk gewoon, en dat is dat hoogovenverhaal. Wil je meer een sociale ridder zijn? Dus iedereen die het nodig heeft, krijgt. Wij gaan niemand beperken. Alles moet en als daardoor het deel nog groter wordt, het zij zo, maar waar nodig springen wij in. De tweede, en dat is eigenlijk de grootste tegenstelling, is minimaal sociaal. Dus wij doen alleen maar wat wettelijk is en de financiën zijn ons uitgangspunt. Dus daar, ik hoorde net iemand zeggen van, volgens mij u zei van, welke beleidsterreinen hebben we allemaal? Wij hebben er echt heel veel en dat maakt ook dat we als Ridderkerk, als Ridderkerkse inwoner echt wel op veel dingen een beroep kan doen. Is het allemaal wettelijk? Nee, we hebben er in de loop van de tijd, ook door verschillende moties, van alles bij bedacht qua regelingen die we hebben. Dus daarin zou je kunnen zeggen van, als het nijpend wordt en we moeten binnen die 40 procent blijven, of liever dat nog weer wat terugbrengen, dan worden we minimaal sociaal. Of, en dat is een beetje de tussenvariant, gericht sociaal. Dus we willen het wel enigszins in de hand houden qua kosten en we gaan kiezen voor specifieke doelgroepen, bepaalde inzet. Ik ga ze toelichten alle drie en dan verklap ik alvast, dan zal de vraag vooral zijn van, waar voelt u zo in eerste instantie het meest bij?

De voorzitter: Mevrouw Horvath, GroenLinks.

Mevrouw Horvath: Als u zo gaat toelichten, misschien kan hij nog even naar de dia met de hoeden. Als ik zo snel kijk, dan staat bij de gevolgen bij alle hoeden eigenlijk negatieve gevolgen genoemd. Kunt u misschien ook per hoed een positief gevolg erbij noemen?

Mevrouw Al Mashta-Aalderink: Ja hoor. Als u ze goed helemaal van boven naar beneden leest, dan staat overall aan het begin het positieve deel en eindigt hij met, wat is dan het gevolg? Het positieve bij de sociale ridders is natuurlijk dat je hele blijde inwoners krijgt. Niemand, ik heb hem ook wel eens hier gehoord, niemand buiten de boot. Dat heb je bij die eerste, niemand buiten de boot, liever eentje te veel dan eentje te weinig. Alleen het negatieve gevolg is, dat is met alles, als je veel doet, kost het je veel geld. Dus die zit daar vooral op. Zeker met, er is onderzoek geweest, de kosten van jeugdzorg stijgen al sinds jaar en dag met 6 procent per jaar. Dus als je niks doet en je zegt van, we houden het gewoon zoals nu is, dan weet je ook dat je met 6 procent per jaar gaat stijgen qua kosten. Dus dat is de eerste. Dus je doet het heel goed voor de inwoners,

niemand buiten de boot. Daar krijg je de rekening voor. Bij minimaal sociaal is het eigenlijk het omgekeerde, je doet wat wettelijk verplicht is. Dus niemand kan je iets maken. Beetje, we kennen bijvoorbeeld de individuele inkomenstoeslag. Even kijken hoe goed we allemaal nog wakker zijn, die mag je officieel op 101 procent zetten, want dan doe je net iets meer dan de bijstandsnorm, want die is 100 procent. Met 101 procent zit je er net boven en dan doe je het minimaal sociale. Wij hebben hem hier hoger vastgesteld, en ik kijk even achterin, 120? 110, bij ons zit hij op 110. Dus ja, je kan 9 procent omlaag, dan zit je bij minimaal sociaal. Je kijkt...

De voorzitter: Er zijn inmiddels twee handjes, maar ik denk, ik ga u niet onderbreken, want ik wil niet dat u de hoed kwijtraakt. Maar mevrouw Van Vliet, Echt voor Ridderkerk, was als eerste aan de beurt.

Mevrouw Van Vliet: Dank u wel, voorzitter. Dat had u goed gezien. Ik wilde nog even reageren op die eerste hoed, de sociale ridders. U zeg dan, hoe zei u dat nou? In ieder geval, niemand valt buiten de boot en iedereen is dan tevreden. Maar er staat ook een zin onder van, alles maar een beetje. Dat wil helemaal niet zeggen dat als je iemand recht heeft of voor zijn of haar gevoel op 100 procent en hij krijgt maar 25, krijgt hij wel iets. Maar dat wil niet zeggen dat je dan een tevreden inwoner hebt. En ook niet op de lange termijn.

De voorzitter: De vraag is dus, is men dan tevreden?

Mevrouw Al Mashta-Aalderink: Dat is natuurlijk moeilijk zeggen. Dus sowieso is nooit iedereen altijd tevreden. Hetzelfde als dat ik thuis, ik noem maar wat, eten kook, dan is de ene heel tevreden en de andere niet, en omgekeerd ook. Dat kan, maar ja, 100 procent tevreden krijg je nooit iedereen. Maar bij het sociale doen we als gemeente ons uiterste best om voor iedereen zoveel mogelijk, mogelijk te maken. Dat is even in globale zin, want daar ging het nu om, het ding van we doen zoveel mogelijk voor iedereen, zodat zoveel mogelijk inwoners hopelijk tevreden zijn.

De voorzitter: Dan denk ik dat, dat voor nu helder is. Mevrouw Ripmeester, PvdA.

Mevrouw Ripmeester: Dank u wel, voorzitter. Ik zit hem, ik worstel een beetje met het voorbeeld dat je grenzen naar beneden kunt stellen. Dat kan. In Ridderkerk zijn we niet echt heel ruimhartig, maar we zitten wel soms boven 100 procent. Alleen, als je dat naar beneden schroeft, dan krijg je vaak een probleem aan de andere kant, die dan weer kosten met zich meebrengt. We kunnen natuurlijk iedereen op de nullijn zetten. Nibud heeft al gezegd, dan heeft eigenlijk iedereen constant geld tekort. Dan komen we dus weer, moeten we meer geld bij de schulddienstverlening gaan doen, want dan komt iedereen met pakken schulden weer naar de gemeente toe. Dat is ook duur. Dus hoe ga je dan die afweging maken? We hebben nog geen week geleden, of twee weken geleden, een presentatie over preventie gehad, dus ik denk dan, ja, als we nu zo een beetje aan knoppen vanwege het geld gaan draaien zonder zicht te houden op waar het dan anders weer op gaat poppen? Dat vind ik een lastige.

De voorzitter: Wethouder Piena.

De heer Piena: Het gaat hier ook om een keuze. Dit zijn weer de gevolgen die eruit voortvloeien. Het is de keuze, hoe zien we ons als samenleving? Nemen we het minimale, nemen we dus ook voor lief dat er ergens anders problemen komen, of nemen we het maximale, waar we ergens anders weer in de problemen komen? Dat kan in de financiën zijn, of andere beleidsterreinen waar we dan aan komen. Daar zouden we het vandaag dus niet over hebben, maar dat is wel het gevolg, want je kan maar één keer je geld uitgeven. Dus even, ja, zeker als je bepaalde knoppen draait, dan kan dat ook zijn negatieve effecten hebben. Maar in het begin is ook al gezegd, sommige gemeenten knabbelen nu al aan hun preventiebudget. Waarom? Omdat ze het gewoon

niet meer kunnen bolwerken. En dat zal zeker, in mijn overtuiging, op sommige gebieden op de lange termijn een negatief effect hebben. Maar dat is even de keuze dus die we hier voorleggen met die drie hoeden van, accepteren we dat minimale met alle gevolgen van dien, of het maximale met alle gevolgen van dien, of zeggen we, in Ridderkerk hebben we een gulden middenweg gevonden, waar je altijd wat van kan vinden, maar dat is wel de richting die we willen vasthouden. Dat is een beetje de uitgangspunten van vanavond.

De voorzitter: De heer Verweij stak als eerste de hand op.

De heer Verweij: Dank u wel, voorzitter. Helder verhaal wel van de wethouder omtrent die keuzes. Wat me wel opvalt, in elk van de drie hoeden die je hier ziet, is het gevolg eigenlijk een negatieve. Zou de wethouder kunnen duiden of er nog meer keuzes zijn dan de drie die hier worden gepresenteerd? Zit hier eigenlijk al een politieke keuze achter, is dan mijn diepere vraag?

De voorzitter: Wethouder Piena, gaat uw gang.

De heer Piena: Voorzitter, ik heb begrepen dat dat wij, deze presentatie is mooi gemaakt met drie hoeden, maar oorspronkelijk, maar ik kijk even recht voor me, bestaat hij zelfs uit zeven hoeden meen ik, of zes hoeden. Je kan een aantal hoeden kan je mee uitbreiden. Alleen dan hebben we vanavond een discussie. Dan ben ik bang dat u even het thuisfront moet gaan bellen, dan bent u echt niet thuis vannacht. Dus het gaat even om de globale keuzes. En ja, uiteraard heeft iedereen zijn eigen gedachtegang, ook vanuit zijn partijpolitiek, vanuit zijn levensovertuiging, welke keuzes hij voor staat. Dat is hartstikke goed om dat vanavond ook naar voren te brengen. Maar dat geeft ons ook wel een beetje in het gevoel daar waar we mee bezig zijn of dat prima is en of dat past binnen de financiën. Maar u in ieder geval dat we niet helemaal de plank misslaan. En nee, ik hang niemand van de partijen er vanavond op als ze een bepaalde keuze maken. Dat ik zeg, maar u heeft toen gezegd dat, daar gaat het vanavond niet om.

De voorzitter: Mevrouw Ripmeester, PvdA. Ik vergeet u niet gauw.

Mevrouw Ripmeester: Dat is fijn. Ik wilde nog even terug op de opmerkingen van de wethouder. Die stapt vrij makkelijk heen over de gevolgen die het zou kunnen hebben van de hoed die we kiezen. Maar ik wil ook niet het idee hebben dat we ons rijk rekenen. Wanneer we kijken naar de effecten die sommige dingen kunnen hebben op andere termijn of kosten die ergens anders vandaan gaan komen of maatschappelijke weerstand die ook heel veel capaciteit en tijd kosten in dit huis, dan vind ik dat je daar zeker rekening mee moet houden. Dus ik wil daar, nogmaals, ik vind het soms leuk die grote lijn, maar zo plat is hij nou ook weer niet. Dank u wel, voorzitter.

De voorzitter: Dan zag ik ook gelijk de hand van de heer Verweij, SGP.

De heer Verweij: Dank u. Ik was nog even aan het nadenken over het antwoord van de wethouder en dat er nog andere hoeden ook zijn. Maar is het dan wel zo dat iedere hoed waaruit gekozen zou kunnen worden dan ook met een negatief gevolg eindigt of zijn daar ook nog positieve gevolgen te benoemen?

De voorzitter: Wethouder Piena, mag ik u het woord geven? Oh, nog mooier.

Mevrouw Al Mashta-Aalderink: Ik vind dit een hele leuke en ik ben van de ambtelijke organisatie. Wat ik hier heb geprobeerd is vooral de uitersten. De sociale hoed is het meest links zou ik dan zeggen. Dan probeer je het meeste te doen, en minimaal, dan zit je het meest aan de rechterkant. En eigenlijk die anderen, al die

andere hoeden, die zitten allemaal daartussen. Dus ik heb nu voor de middenweg gekozen, maar die kan allemaal een beetje naar links en rechts. Ik zou bijna zeggen, zoals met zoveel dingen in het leven, maak je een keuze voor iets, dan heeft dat altijd gevolgen. Iedere keuze heeft consequenties en betekent dat je een aantal dingen wel kunt doen en een aantal dingen niet. Dus ja, dat hoort erbij. Geen enkele keuze is dus alleen maar met positieve gevolgen. Dat is niet in het leven, volgens mij.

De voorzitter: De heer Verweij mag als eerst even reageren, omdat het een antwoord is op zijn vraag. Daarna bent u aan de beurt, mijnheer Coule.

De heer Verweij: Afsluitende opmerking hoor, voorzitter. Maar dan zou ik ook wel namens de SGP mee willen geven dat het heel belangrijk is dat we integraal naar het sociaal domein kijken en juist ook zorgen dat de gevolgen van het beleid waar mogelijk natuurlijk maximaal positief zijn, ook in economisch opzicht. Dank u wel.

De voorzitter: Mijnheer Coule, Burger op 1.

De heer Coule: Dank u wel, voorzitter. Voordat het een complete hoedenwinkel gaat worden, ben ik heel erg nieuwsgierig, hoeveel impact heeft ons advies vanavond?

De voorzitter: Wethouder Piena.

De heer Piena: Volgens mij heb ik aan het begin kenbaar gemaakt wat wij proberen op te halen, hoe de verschillende fracties in het sociaal domein zitten en welke richting ze op moeten. En als hier straks een meerderheid komt, laat ik zeggen dat het hoed 1 is, dan moeten wij even gaan kijken met alles waar we mee bezig zijn hoe dat zit. En dan zal ik ook naar het collegeprogramma uiteraard kijken. Maar we wegen dat wel mee, want nogmaals, we doen het met zijn allen voor de samenleving en het gaat ook om de meerderheid. Dus wat dat betreft is het echt het ophalen van, wat zijn de gevoelens en welke richting voelt u zich goed bij?

De voorzitter: Mevrouw Ripmeester, PvdA, ik zag uw hand net ook.

Mevrouw Ripmeester: Ja, ik wilde reageren op dat integraal kijken naar het sociaal domein. Dat moeten we natuurlijk ook. Maar we hebben niet alleen het sociale domein. Als we besluiten een heleboel dingen niet meer te doen, bijvoorbeeld voor ouderen, een heleboel voorzieningen niet meer te doen, dan zullen we ook moeten zorgen dat ze wel normaal kunnen blijven leven waar ze leven. Dus als we dan niet tegelijkertijd goede woningen hebben, dan pak je ze eigenlijk aan...Ja, dat is misschien de verkeerde keuze of de verkeerde woordkeus, maar dan komen ze aan twee kanten komen ze in de knel. Dus het is niet alleen integraal sociaal domein, er zit ook de link met, wat voor Ridderkerk willen we zijn? Willen we een sociaal Ridderkerk zijn, willen we een minimaal liberaal Ridderkerk zijn? Dat pakt natuurlijk op alle terreinen uit. Dus integraal, maar zelfs ook met die dwarsverbanden van iemands leven. Dank u wel, voorzitter.

De voorzitter: Mijnheer Van de Waerdt, SGP. Nee, u trekt uw hand terug. Ja, zit ik goed op te letten. Wethouder Piena.

De heer Piena: Ik weet niet of het minimaal liberaal is. Ik weet niet of liberalisme met minimalisme moet vergeleken worden. Ik denk het persoonlijk niet, maar oké. Ik wil het als wethouder verder niet politiek maken. En nee, helemaal gelijk natuurlijk. Alles hangt aan elkaar samen. Echter, daarom heb ik het ook bewust gekaderd, vandaag hebben we het even sec over het sociaal domein. En in het verlengstuk ook van die keuzes

zal, denk ik, iedereen wel meenemen wat het voor gevolgen heeft op andere gebieden. Uiteraard, ja, dat is eigenlijk mijn antwoord. Nogmaals, dat wordt meegenomen, maar het is even niet de discussie van vanavond of we voldoende woningen hebben, of we voldoende groen hebben, of de straten niet scheef liggen dat de mensen vallen. Nee, het gaat echt even om het idee, waar kijken we nou naar? Echt die hele rechterkant van, we doen alleen maar het wettelijke, en voor de rest interesseert het ons niet wat er met de mensen gebeurt, even heel plat geslagen. Of we gaan de andere kant op en we doen alles, en dat kost zoveel geld, dan gaan mijn collega's koeren, want die hebben dan niks meer over om andere dingen te doen. Of zeggen we nog steeds, wat we in Ridderkerk op dit moment doen en al die jaren gedaan hebben, daar voelen we ons goed bij? Dat is een beetje, daar blijf ik op hameren, daar gaat het vanavond om.

De voorzitter: Mogen we eerst verder gaan met de presentatie? Ik zie daar nog een hand omhooggaan, maar ja, we kunnen verder.

Mevrouw Al Mashta-Aalderink: Ja, dan ga ik gauw door naar 7, want ik denk dat er in het vervolg best wel wat dingen zitten. Hoed 1 heeft dus als grootste voordeel, bescherming en ondersteuning van alle inwoners die dat nodig hebben, met de beperking die net al werd gezegd, je kan nooit altijd voor iedereen goed doen, maar hier probeer je dat wel zoveel mogelijk. Je geeft dus prioriteit aan de basisvoorzieningen en veiligheid voor mensen. Je zegt dan eigenlijk: bezuinigingen op het sociaal domein is niet onze prio. Ja, en dan als gevolg, die hebben we net al gehad. Hoed 2, dat was die minimale variant. Ja, wat je dan moet gaan doen, want dat was ik wel met mevrouw Ripmeester eens, dan moet je andere dingen gaan doen. Dus dan moet je gaan inzetten op eigen kracht van inwoners. Kan ik wel als kanttekening meegeven dat uit allerlei onderzoeken blijkt dat eigen kracht op het moment dat je het al heel moeilijk hebt, een hele ingewikkelde is. Maar dat zou dan wel je gedachtegang zijn, we zetten in op eigen kracht, mensen moeten minder afhankelijk worden van gemeentelijke ondersteuning. Die hoorde ik net ook al ergens gaan: waar kunnen we inzetten op...Ik zou bijna zeggen, ik kom uit het Oosten van het land, we gaan weer terug naar het noaberschap van dat soort onderdelen. Je kan dan zeggen, de beschikbare financiën die we van het Rijk krijgen, dat zijn ons uitgangspunt. Dus daarmee moeten we zoveel mogelijk proberen te doen. Ja, en dat...

De voorzitter: Ik zie weer wat handen omhooggaan, maar ik wil toch echt even, gezien de tijd, ook vragen of we eerst verder kunnen gaan met de presentatie, dat u uw vragen even voor aan het einde bewaart. Anders moet ik ook nog wat matrassen aan laten slepen. Ik denk niet dat u daarop zit te wachten.

Mevrouw Al Mashta-Aalderink: Oké, dank u wel. Dan gaan we door naar dia 9. Dat is hoed 3. Net al werd gezegd, dat is een beetje een combi-hoed waar je nog over de hele lijn heen kunt schuiven tussen die andere twee. Wat dan eigenlijk de gedachte daarachter is van, we gaan samenwerken met inwoners en onze maatschappelijke organisaties. We kijken naar zoveel mogelijk aanpak van problemen en uitdagen, samen met elkaar. Dus niet alleen als gemeente. Je bent niet als gemeente overal verantwoordelijk voor, maar wat kunnen we ook in gezamenlijkheid met de Facets en dat soort organisaties doen? En je gaat kijken van welke specifieke groepen willen we gaan ondersteunen en welke dan misschien ook wat minder. Ja, en we hebben al een beetje gekeken van, want dan moet je met criteria gaan werken. Dit is gewoon een conceptje, even snel gekeken, waar zou je dan aan kunnen denken? Dus het is niet van, dit is het, of daar zitten we dan aan vast. Maar dan kan je dan keuzes maken op het gebied van doelgroepen of, ik hoorde hem vanavond ook al voorbij komen, we gaan vooral kijken naar de bewezen effectiviteit. Dus we zetten in op die zaken die ook echt uit onderzoek blijken dat ze goed. Of we pakken daar toch ook mee van, we vinden belangrijke doelgroepen waar we ook geld voor krijgen, dus dan kijken we naar de GALA onderdelen, daar willen we vooral op inzetten. Dan kan je een aantal criteria verzinnen waarbij je zegt, daar gaan we vooral op inzetten en de rest wat minder. En

nogmaals, daarin kan nog heel veel geschoven worden, maar dan probeer je eigenlijk tussen die twee te bewegen van, we willen wel veel doen, we beseffen dat niet alles kan en we moeten daar goede criteria voor maken van wat wel en wat niet. Dus dat is eigenlijk...

De voorzitter: Ik heb net aangegeven dat we de vragen bewaren tot aan het einde van de presentatie, dus als u uw vraag even zou willen onthouden, graag.

Mevrouw Al Mashta-Aalderink: Ik kan die laatste 10, 11 en 12 wel bij elkaar pakken om het wat korter te maken, want dat zegt eigenlijk allemaal hetzelfde van, misschien is er discussie over tussen u ook onderling over van, ik voel het meest voor hoed 1, 2 of 3, wetende dat alles consequenties heeft. Dan nog even met wat in het begin gezegd is, we steunen af op 2026, waarin we, als het Rijk niet gaat bewegen, zien dat er echt een disbalans komt binnen het sociaal domein tussen de taken die we krijgen en de middelen die we ervoor krijgen. Dus dan zou ik eigenlijk meteen door kunnen gaan naar, oh, sorry, nou, dat was wel heel snel, naar 12, want dan zou ik willen voorstellen om niet te kijken van de beste keuze is hoed 3, maar wat vindt u als u er in eerste instantie naar kijkt op gevoel de beste keuze? Gaan we voor het minimale, het maximale of de tussenvorm?

De voorzitter: Ik denk dat het de bedoeling is dat een ieder dit gaat beantwoorden. Dan ga ik achteraan beginnen met mevrouw Ripmeester, PvdA. Er is nog een vraag. Dan gaan we eerst even, dan gaan we eerst even vragen doen. Mevrouw Van Vliet, Echt voor Ridderkerk.

Mevrouw Van Vliet: Dank u wel. Ja, ik heb eerst nog vragen voor ik een keus kan maken, als ik dat doe. U had het over de eigen kracht, bij hoed 3 met name. Mijn vraag is, dat kan toch eigenlijk bij elke hoed wel van toepassing zijn? Je kan er toch vanuit gaan dat je iedereen probeert eerst te kijken van wat ze in eigen kracht kunnen doen? Dat is mijn eerste vraag. Zal ik twee...

De voorzitter: Doe maar even per vraag.

Mevrouw Al Mashta-Aalderink: Tuurlijk. Alleen probeer je voor de discussie te kijken van wat springt er nou uit. Uiteraard moet je overal wel, kijk je altijd naar eigen kracht. Maar in hoed 2, dat was die minimale variant, dan is het een voorwaarde. Dus hoed 2 lukt je alleen, de minimale variant, als mensen meer benutten van eigen kracht. Waarbij ik net ook al zei, de kanttekening is wel van, in hoeverre kan je dat van iedereen verwachten? Maar dan ga je, dan zeg je wel van, maar dat is ons uitgangspunt.

De voorzitter: Zijn er nog meer vragen?

Mevrouw Van Vliet: Ik had er nog drie.

De voorzitter: Drie nog zelfs. Oké, prima.

Mevrouw Van Vliet: U sprak over hoog over en richting geven. Nou hebben wij hier in Ridderkerk een burger adviesraad. In hoeverre is het een idee of zijn zij betrokken of worden ze op korte termijn nog betrokken in de ontwikkeling van scenario's? In die hoeden.

Mevrouw Al Mashta-Aalderink: De burger adviesraad kijkt nu meestal naar de daadwerkelijke stukken die er liggen, dus we hebben ze hier niet in meegenomen. Omdat dit ook vooral eens een keer kijken van, hoe valt

dat nu? Want voordat we ook van de burger adviesraad krijgen van ja, maar hij moet concreter en...Dus we keken, we wilden eerst kijken hoe het hier überhaupt al valt, voordat we...

Mevrouw Van Vliet: Maar ze komen nog wel in beeld dan in op enig moment hierin, begrijp ik uit uw woorden.

Mevrouw Al Mashta-Aalderink: Dit is vooral bedoeld als informatiebijeenkomst. Nergens komt er een keer een raadsvoorstel van kies voor een hoed. Ik bedoel, ik kijk ook even twijfelend naar het college, maar dat was in ieder geval niet mijn intentie om een dergelijks raadsvoorstel. Dus het is vooral bedoeld van, als we nou hoog over kijken. Het eerste gevoel, waar zou u naartoe willen? Want dan weten wij in stukken waar we een beetje aan kunnen denken. En het is niet bedoeld als een vaste keuze en een raadsbesluit.

De voorzitter: Wethouder Piena wil ook graag nog even wat woorden.

De heer Piena: Zeker, voorzitter. Er komt ook zeker geen collegevoorstel over de drie hoeden. Laten we dat even heel duidelijk maken. Nogmaals, informatief, waarbij we gewoon even de gevoelens polsen van iedereen die hier is en of we op de goede weg zijn met wat we doen.

De voorzitter: Mevrouw Van Vliet.

Mevrouw Van Vliet: Dank u wel. In de voorstellen scenario's is nog echt niet echt geen zicht op het effect van de zorg voor de gebruikers, maar er zijn wel gedachten over het mogelijke effect genoemd. Waarop zijn die dan gebaseerd? Is daar een onderbouwing voor?

Mevrouw Al Mashta-Aalderink: En kan u iets nader aangeven, waar doelt u nu op?

Mevrouw Van Vliet: Op de hoeden. Daar wordt aangegeven wat het effect is.

Mevrouw Al Mashta-Aalderink: Ik zit ze nu even allemaal langs te lopen. Hier was het effect, we doen zoveel mogelijk voor Mensen. Hier gaan we naar eigen kracht en bij de laatste gaan we samenwerken. Er zit nergens in een hoed van, dit is het gevolg, omdat hij nog zo hoog over is dat het helemaal niet is uitgewerkt. Dus ik zit even welke zin u dan bedoelt?

Mevrouw Van Vliet: De gevolgen die onderaan in die hoeden stond. Gevolg is bijvoorbeeld, je kan niet alles meer krijgen. Dat is ook een gevolg, is een effect van de zorg, van de keuze die je maakt. We houden geen, we zetten van alles een beetje of we schrallen waar we, we schrallen waar we mogen verschrallen. We houden wel ruimte voor besteding op andere beleidsterreinen. Dat heeft effect op de zorg die je geeft. Dat is wat we bedoelen.

De voorzitter: Wethouder Piena.

De heer Piena: Nogmaals, dit is niet een uitgewerkte hoed waarbij de effecten van die keuzes gemaakt worden. Het gaat erom, waar zit u in? Waar zit u als fractie in? Hoe u in het sociaal domein wil zijn, hoe zien we Ridderkerk? We kunnen niet alle effecten hierop uitwerken. Sterker nog, als we dit in dit land zo goed konden, hadden we nu een geweldig sociaal domein. Maar we weten het ook allemaal niet. We doen dingen, we doen dingen op preventie. We doen dingen inzake in de zorg en de effecten moeten daaruit voortvloeien. We weten wel, die effecten staan hier dus heel duidelijk in die hoeden, dat als we de minimale variant nemen dat een aantal mensen geen ondersteuning meer krijgt. Dan krijg je maar 101 procent van het bijstandsniveau bij de minimaregelingen bijvoorbeeld. Dat weet je dan en dan kan iedereen wel op zijn tien vingers natellen

wat daar eventueel het gevolg van is. Niet op individueel niveau, want dat kan ook nog eens verschillen. Dus nog een keer, echt hoog over, drie hoeden. Welke richting, welk gevoel heeft u bij een bepaalde hoed? En kijk nog niet naar al die effecten. En die kunt u zelf ook invullen, die kunt u zelf ook invullen. Op het moment dat we zeggen, alles kan, dan weten we dat we dat financieel eigenlijk helemaal niet kunnen betalen. Dat is wel een optie, alleen ja, dat is een keuze. Alleen ik denk dat het op een bepaald moment het niet meer te betalen is. Maar dat is mijn persoonlijke mening. Het is aan u, als u als partij vindt dat dat wel moet of dat die richting op moet, dat is het mooie van onze democratie. We kunnen allemaal een eigen idee erover hebben.

De voorzitter: Mevrouw Van vliet is klaar. Mevrouw Emmerich, u had nog een vraag?

Mevrouw Emmerich: Ja, ik wilde daar eigenlijk...Dank u wel, voorzitter. Ik wilde daar eigenlijk een soort van op stapelen, op de vraag van mijn buurvrouw. Volgens dit model, zijn er andere gemeenten die daar al hun beleid op hebben gebaseerd? En zo ja, zijn daar dan ervaringen over?

Mevrouw Al Mashta-Aalderink: Ja, dit is ook niet echt een model. Dus het ja, het klinkt veel zwaarder dan dat het is. Dit is echt een informatief verhaal. Als je kijkt naar zijn er gemeenten die meer minimaal werken? Ja, die gemeenten zijn er. Zeker als je onder wat meer toezicht staat. Volgens mij, ik weet niet hoe het nu zit, maar eerder was Vlaardingen een van die gemeenten die onder toezicht van de provincie stond. Dan verplicht de provincie ook om naar minimale te gaan. Ja, er zijn ook gemeenten die maar weinig mensen met minima en kwetsbaar hebben. Die kunnen wat ruimer zaken doen. En er zijn heel veel gemeenten die meer doelgroepen beleidachtige zaken maken. Maar deze specifieke hoeden zijn specifiek voor Ridderkerk gemaakt om u mee te nemen van, waar kunt u ongeveer aan denken?

De voorzitter: Mevrouw Emmerich.

Mevrouw Emmerich: Dank u wel, dat is mij helder. Mijn vraag is nog wel, zijn er dan bij die gemeenten ook bijvoorbeeld enquêtes of peilingen onder de inwoners geweest? Wat zij dan van het beleid vonden of naar de effecten daarvan?

Mevrouw Al Mashta-Aalderink: Niet dat ik zo 1-2-3 heb. Natuurlijk zijn er, worden er in de meeste gemeenten wel klanttevredenheidsonderzoeken gedaan. Ik weet bijvoorbeeld, om maar een dwarsstraat te noemen, bij de toeslagenaffaire dat we heel erg kijken naar wat doet iedere gemeente. Nou zitten wij echt wel aan de kant dat we veel doen voor mensen. Daar is Almere het, de gemeente die het meeste doet voor mensen in de toeslagen, dus dat verwijt krijgen we ook wel eens. Maar er is geen enkele gemeente waar iedereen tevreden is. Dus er wordt wel vaak, ook bij ons, gezegd in Almere doen ze dit wel of niet. Aan de andere kant, ik heb een zus, zij is wethouder in Raalte. Uiteraard spreek ik mijn zus nog wel eens, dus ik roep dan, wij zijn hier heel erg bezig met de toeslagenaffaire. Wat doen wij dan. Dan zegt zij, wij hebben maar twee gedupeerden. Ik heb ze allebei een keer uitgenodigd en uitgelegd dat wij niet zo heel veel ruimhartig doen. De een had een keer geroepen, in het westen van Nederland kan je dit allemaal krijgen. Toen had zij gezegd, hier zijn er maar twee, gaan we niet doen. Die mensen waren tevreden, terwijl ze dus niet al die vergoedingen krijgen die wij wel geven. Waren weer naar huis gegaan, omdat het dan heel anders leeft.

Dus ja, dat een beetje naar aanleiding van de vraag, zijn er ervaringsonderzoeken? Je kan ook niet, de ene gemeente is de andere gemeente niet. Het ligt ook een beetje aan hoe ben je opgevoed in je gemeente. Ik kan u wel verzekeren, op het moment dat je, en dat is in iedere gemeente hetzelfde, op het moment dat je iets

hebt en je haalt het weg, dan heb je de eerste tijd veel klachten. Want daarin kan je het ook een beetje afmeten van hoeveel klachten krijg je. Dat is gewoon een gegeven, dat iedereen die iets gewend is en je haalt het weg een klacht indient. Maar ik denk dat wij hier wel in Ridderkerk kunnen zeggen dat wij op dit moment, natuurlijk we krijgen dingen, de klachtencoördinator van het sociaal domein zit hier ook. Het valt relatief gezien mee, het aantal klachten dat wij krijgen.

De voorzitter: Ik denk dat het voor nu voldoende is. Zijn er meer vragen? Mevrouw Ripmeester.

Mevrouw Ripmeester: Dank u wel. Ik heb er ook een paar. Hoe wilt u ze hebben? Per stuk?

De voorzitter: Ik vind altijd per stuk. En schriftelijk vooraf ingediend, dus u bent te laat. Probeert u in ieder geval gezien de tijd het kort te houden.

Mevrouw Ripmeester: Ik zal ze in ieder geval verdelen over de wethouder en over mevrouw Al Mashta. Mijn eerste vraag is eigenlijk voor de wethouder. Er wordt gezegd, het is 40 procent, dat is een probleem, want dan hebben we geen geld meer voor als dat gaat stijgen. Dat wordt waarschijnlijk te duur, want dan houden we geen geld over voor die andere beleidsterreinen. Hebben we zicht op wat dat dan gaat knellen op de andere beleidsterrein of komen dan alleen maar... Goed, wat, hoezo is dat teveel? Teveel is ook maar subjectief. Mijn tweede vraag is, we hebben nu hier een discussie over een hoed, helemaal links, helemaal rechts en een soort van redelijk midden om het zo maar te zeggen. Dan lijkt het ervoor op dat iedereen een beetje uitgenodigd wordt om dat redelijke midden te kiezen. En dan lijkt het er ook een beetje op alsof de wethouder een soort van groen licht zoekt om te gaan bezuinigen. Dus ik wilde vragen, is dat zo? Of is dat niet zo? Mijn, oh, ik zou ze per stuk doen, excuus.

De voorzitter: Als het aan de wethouder is, die acht ik zo hoog dat hij er minimaal twee aankan. Maar misschien een derde ook nog wel.

Mevrouw Ripmeester: Mijn derde vraag is, hoe verhouden deze potentiële bezuinigingen zich dan tot en met menselijke maat? In hoeverre kunnen wij, die we toch hoog in het vaandel hebben staan, in hoeverre kunnen we die dan nog steeds bieden? Ook omdat juist in het Rijk, bijvoorbeeld bij de Algemene Wet Bestuursrecht of alle, het hele Rijk eigenlijk beweegt zich steeds meer richting die menselijke maat. De menselijke maat meer voorop. Maak meer mogelijk om menselijk maat, op menselijke maat zaken te regelen. Hoe verhoudt zich dan dit, met de bezuiniging? Zal ik de vierde dan ook maar doen, want die hangt er wel tegenaan?

De voorzitter: Ik krijg toestemming van wethouder Piena.

Mevrouw Ripmeester: Omdat u naar wethouder Piena luistert, de vierde vraag. Die hangt daarmee samen, want als we dan gaan bezuinigen en we gaan meer inzetten op die zelfredzaamheid. Hoe bepalen wij dan die grens van zelfredzaamheid? U geeft zelf al aan, we hebben heel veel leergeld betaald in de afgelopen periode. Heel veel onderzoeken zijn er gedaan over het al dan niet bestaan van zelfredzaamheid of het in...Nou ja, goed, hoe gaan wij dan in Ridderkerk bepalen waar onze grens van zelfredzaamheid ligt of hoe zou dat kunnen?

De voorzitter: Wethouder Piena gaat deze vier vragen beantwoorden. Ik weet niet of u nog veel meer vragen heeft, maar...Dan bent u ook gelijk klaar. Ja, nee, want we gaan echt al richting half elf. Ik wil u toch vragen om daar rekening mee te houden. Wethouder Piena.

De heer Piena: Voorzitter, volgens mij heeft niemand mij hier horen verkondigen dat ik ga bezuinigen of dat het college wil bezuinigen. Sterker nog, ik heb aangegeven dat, en van tevoren werd ook aangegeven dat deze gemeente juist niet bezuinigd en bijna 64 miljoen binnen het sociaal domein uitgeeft. Dus ja, die conclusie die maak ik niet. Het is namelijk een verzoek aan de commissie voor welke keuze ze gaan of in ieder geval het gevoel weergeven. Als de commissie zegt van, wij vinden dat het minder moet, dan is het aan de commissie die zegt dat we moeten bezuinigen. Maar de wethouder heeft dat hier absoluut niet gezegd. Daar heb ik dan eigenlijk vraag twee toch ook wel mee beantwoord en vraag 3 in principe ook. En hoe gaan we bepalen wat de zelfredzaamheid is? Ja, dat blijft nog steeds ook een stukje maatwerk en dat dat verandert ook niet. Welke hoed we kiezen, we zullen altijd moeten kijken hoe het met de mensen gesteld is en welke zorg en ondersteuning ze nodig hebben, dus dat betekent nog steeds dat we per individu moeten kijken. Ook dat verandert niet.

De voorzitter: Mevrouw Ripmeester, een hele korte reactie graag.

Mevrouw Ripmeester: Het is een antwoord, het is vast niet het laatste woord.

De heer Piena: Wethouder, van mij wel.

De voorzitter: Wethouder Piena, wilt u wachten tot u het woord van mij krijgt? Die had u niet. Waren er nog andere vragen die beantwoord moeten worden? Mijnheer Haan, excuus.

De heer Haan: Dank u wel, voorzitter. Ik heb eigenlijk een vraag aan u. Als we naar de hoeden kijken, welke hoed hebben we eigenlijk nu op dit moment? En ziet u daar dan nog ruimte in om dat anders te doen? En een vraag aan de wethouder, u wilt informatie ophalen, onze gevoelens. Stel nou dat we allemaal voor hoed 1 kiezen en u zit met uw team op hoed 3, gaat u het dan allemaal anders doen? Of wat wilt u dan eigenlijk nu ophalen en wat gaat u daar dan mee doen?

De voorzitter: Ik weet niet wie als eerste. Wilt u als eerste?

Mevrouw Al Mashta-Aalderink: De eerste vraag was aan mij gesteld. Waar zitten we nu? We hebben niet aan het begin ooit met hoeden gewerkt, maar wat we nu doen is zoveel mogelijk. Dus u als raad heeft al een heel aantal moties ook ingediend van, let op de kinderen met vechtscheidingen. Let op andere zaken. Alleen wat ik wel de laatste tijd daarnaast zie, dus als het op inhoud gaat, vraagt u vaak van, kunnen we zoveel mogelijk doen? Als het om financiën gaat, wordt er gevraagd, kunnen we minder doen? Dus vandaar ook een beetje dit verhaal, want even heel simpel vanuit mijn wereld, elke keuze heeft consequenties. Dus u kan niet op inhoud zeggen, u moet alles doen en op financiën niet alles. Dus daarin eigenlijk dit verhaal ook, want tot nu toe ging het ook allemaal nog. Want het past allemaal binnen de begroting. Ook met, want dat zult u ook wel hebben gezien en daar heeft u ook echt wel vragen over gesteld, de vele tussenrapportages waarin we geld bijvragen. Daar wordt meestal wel op gevraagd van moet dat nu, is dat nodig? Waarom heeft u daar niet beter grip op? Dat soort zaken. Ja, het hangt wel samen mee. Ik weet nog dat er in, ik weet niet, dat zal nu misschien minder geweest zijn, maar de ene commissievergadering hadden we het over de jeugdzorg, u moet echt minder gaan doen. We moeten meer grip krijgen op de kosten en, beste wethouder, wat gaat u daaraan doen? En eigenlijk in de volgende maand kregen wij de motie, u moet meer doen voor kinderen. Kan u niet wat meer inzetten voor kinderen bij vechtscheidingen. Dan denk ik ja, jongens, nou...Dus dat zijn best wel zaken en dat een beetje hier van, het zijn totaalpakketten. Dus dat een beetje als antwoord van, volgens mij zitten we nog steeds in hoed 1. Maar ik zie verschijnselen dat we soms vragen stellen die meer bij hoed 3 passen.

De voorzitter: Wethouder Piena.

De heer Piena: Voorzitter, volgens mij heb ik al aangegeven wat we met de informatie doen. Het was het even het ophalen ook van gevoelens in de raad om te kijken, het beleid wat wij voerden of dat goed is en of er bijzonderheden zijn die deze commissie meegeeft. Het was ook min of meer de bedoeling, als u de stukken had gelezen, dat u ook onderling met elkaar in conclaaf ging van, vinden we nou dat we dat goed hier doen? Altijd een veel gehoorde klacht is van, we zijn niet in de gelegenheid om over het sociaal domein te praten, we kunnen niet over beleid praten, we kunnen niet met elkaar over praten. Even flauw gezegd. Vanavond krijgt u een presentatie met zijn allen. Zijn er heel veel vragen aan mij en aan de presentatrice gesteld en dat is prima, vind ik ook hartstikke leuk. Dank daarvoor. Maar de vraag is even, wat vindt u nou als commissie die voor onze samenleving staat? Wat vindt u daar nou van? Welke hoed wilt u nu hebben? En dat, en even dat proef ik op dit moment niet. Er zijn heel veel gerichte vragen gesteld, wat gebeurt er dan met die hoed? Wat gebeurt er nou met dat? Maar ik krijg straks hopelijk toch wel van een aantal fracties te horen van, we zijn op de goede weg of willen we het anders. Maar het ontbreekt een beetje wel aan u, hoe zal ik het zeggen, onderlinge discussie van, vinden wij nou dat we het goed doen hier in Ridderkerk of willen we het echt wezenlijk anders? En als u mij vraagt, verwacht ik iets dat het echt wezenlijk anders gevraagd wordt zometeen? Nee, dat verwacht ik niet, Maar ik vind wel dat wij u in de gelegenheid moeten stellen om uw mening daarover te geven.

De voorzitter: Dan lijkt het...Mijnheer Verweij, wilt u echt het woord?

De heer Verweij: Nou, ik begrijp de teleurstelling van de wethouder wel, Maar ik had eigenlijk de rol van de voorzitter zo begrepen dat wij straks nog een rondje zouden maken waarin wij onze mening moesten geven.

De voorzitter: Ik wou dat straks verplaatsen naar nu, gezien de tijd.

De heer Verweij: Moet ik beginnen dan, voorzitter?

De voorzitter: Nou, als u toch aan het woord bent en de microfoon aan heeft, dan kunt u waarschijnlijk de gevoelens van de SGP heel duidelijk kenbaar maken.

De heer Verweij: Dan ga ik een poging wagen om de wethouder te verblijden met de mening van de SGP. Refereer ik even aan wat mijn CDA collega eerder vanavond zei, dat er ook wel een stuk ideologie aan ten grondslag ligt hoe je over het sociaal domein denkt. Ik denk dat het voor u allen geen geheim is waaraan de SGP haar ideologie ontleent. Ik had het net even met mijn fractiegenoot erover, het mooie van onze ideologie is dat wij het verhaal van de barmhartige Samaritaan kennen, maar ook het verhaal van woekeren met de talenten. En wij denken dat die beiden goed naast elkaar moeten kunnen bestaan en dat het juist daarom ook belangrijk is om ook op het gebied van sociaal domein de gulden middenweg te kiezen. Daar nodigen wij de wethouder graag toe uit om dat voor ons te doen. Dank u wel.

De voorzitter: Dat is heel luid en duidelijk. Mag ik dan nu de fractie van het CDA vragen om hun gevoelens met ons te delen?

Mevrouw Van der Heijde-Keijzer: Onze gevoelens en dat om half elf, het is allemaal wat, Maar ik, dank voor deze presentatie allereerst. Ik beaam ook wel wat de wethouder zegt, onder iedere sheet stond, ruimte voor discussie, het werden vooral vragen. Wij hebben het hier ook even over gehad en het zal niemand verbazen, Christendemocratie, gespreide verantwoordelijkheid. Dus ook de verantwoordelijkheid leggen bij de burgers

zelf, bij de kerken, bij de organisaties. Maar waar nodig zeker ook maatwerk. Als we dan naar die drie hoeden kijken, dan heb ik eigenlijk het gevoel dat er een vierde hoed bij moet. Die echt kiest voor dat maatwerk waar je, als je dan een beetje in die hoeden zou kijken, hier voorzichtig misschien een beetje denkt aan gericht sociaal en sociaal, zo'n soort van als een compromis. Waarbij ik wel dan gezegd wil hebben dat het blijft altijd gaan om mensen die hier achter dit sociale domein en dit beleid zitten. En ik knoop ook in mijn oren wat u net aangaf van, keuzes die je maakt hebben consequenties. Allerlei dingen vragen betekent ook dat er een hoop werk verzet moet worden. En als je het ene vraagt, maar vervolgens op een ander moment eigenlijk het tegenovergestelde qua financiën zegt ja, dan kom je er eigenlijk nooit. Dus ik knoop dat eigenlijk ook wel in onze oren dat we dat meenemen en dat we ook daar naar onszelf kijken, ook als raad. Ja, dat wil ik eigenlijk namens het CDA meegeven.

De voorzitter: Mag ik dat nu de gevoelens van de PvdA?

Mevrouw Ripmeester: Dank u wel, voorzitter. Op dit moment wordt er al heel veel bij de mensen zelf neergelegd. Er wordt al heel groot beroep gedaan op eigen kracht, zelfkracht en zelfregie. We hebben daar wisselende ervaringen mee. Het gaat wisselend goed en niet goed. Ik ben blij dat de wethouder aangeeft dat hij niet wil bezuinigen en dat hij ook wel bereid is om door te gaan op dezelfde weg. Er zijn relatief weinig klachten. We hebben hier, het gaat altijd om mensen, dat klopt. We hebben een verouderde populatie met een sociaal economische groep die echt afhankelijk is van ons. Op sommige punten scoren we goed, zoals dat bij de Wmo gaan we tegen de trend in, wij dalen en de landelijk stijgt het. Dus op sommige dingen zijn er ook minder problemen. Dus ik zou zeggen, wethouder, ga zo door. Verbeter waar het kan, maak het wat efficiënter, maar zet hem op.

De voorzitter: Ik denk dat de wethouder nu wel positief naar bed gaat strak. Hoop ik tenminste voor hem. Maar we hebben nog niet alle fracties gehad, dus wie weet wat er nog gezegd gaat worden. Mag ik de gevoelens van de VVD?

De heer Ringlever: Zeker, voorzitter. Ik zei net gekscherend dat ik heppie-de-peppie was, maar we maken ons wel degelijk zorgen vanwege de grote en complexe uitdagingen die nu liggen in het sociaal domein. Deze huidige en toekomstige ontwikkelingen vragen gewoon om duidelijke keuzes. Daarvan heeft de VD gewoon vier punten vanavond opgeschreven die voor ons belangrijk zijn. Met punt één, we streven naar een inclusieve samenleving waarin iedereen naar vermogen kan bijdragen, met nadruk op eigen verantwoordelijkheid. Inwoners zorgen niet alleen voor zichzelf, maar ook voor hun naasten. Voor wie het niet redt, bieden we passende zorg en ondersteuning. Het belangrijkste, we willen grip krijgen op de kosten in het sociaal domein, zodat het geld terechtkomt bij wie het meest nodig heeft. En het laatste, de gemeente biedt een effectief vangnet voor de meest kwetsbare inwoners. Wij kiezen dus ook voor de pragmatische aanpak waarin zorg en ondersteuning gericht worden geboden. Dit laat ruimte voor investeringen in andere belangrijke voorzieningen, denk bijvoorbeeld ook aan sport. De benadering van hoed 3, gericht sociaal, past daarom het best, volgens VVD Ridderkerk, bij Ridderkerk. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Ripmeester.

Mevrouw Ripmeester: Nog even terug op mijn allereerste vraag, we willen dat geld terechtkomt waar het echt nodig is. Dat is, dacht ik, het uitgangspunt nu ook al toch? Of doen we dat nu ook waar het niet nodig is? Dank u wel, voorzitter.

De voorzitter: Ik mag toch hopen dat wij als raad controleren dat het geld ook, en kijken of het geld daar komt waar het moet zijn. Volgens mij is dat ook een van onze taken, dacht ik. Mag ik de gevoelens van Echt voor Ridderkerk?

Mevrouw Van Vliet: Dank u wel, voorzitter. Wij denken dat we nu van de hoed en de rand weten na deze presentatie. Mijn collega gaat een andere kleur opzetten, hoed 4, het CDA zei dat al. Ik had het ook al op mijn papier staan. Wij zijn ook voor een inclusieve samenleving en denken dus dat we toch gaan voor alle groepen te bedienen, maar wel inzetten op het versterken, daar waar mogelijk is, op eigen kracht. Dat vinden we heel belangrijk. Maar ook de samenwerking zoeken tussen gemeenten, inwoners en de maatschappelijke organisaties waardoor je efficiënter kan werken, maar ook binnen de organisatie efficiënter werkt. En zoals het CDA eindigde, we moeten natuurlijk ook wel hand in eigen boezem steken. Niet de ene week of de ene raadsvergadering het ene roepen en andere raadsvergadering het ander willen. Wat eigenlijk tegengesteld is. Dus inderdaad moeten we daar per fractie ook wel eens naar kijken. Maar wij zijn dus eigenlijk voor een hoed 4, maar u had er 7, dus misschien zit hij in de andere vier hoeden.

De voorzitter: Dank u wel. Burger op 1.

De heer Coule: Dank u wel, voorzitter. Wij hebben toch ook moeite om een van deze hoeden te kiezen. Allemaal hebben ze wel een punt wat juist aansprekend is, zoals het bescherming en ondersteuning van alle inwoners. Dat vinden wij heel belangrijk, dat alle inwoners gewoon dat krijgen wat ze nodig hebben. Maar ook de eigen kracht van de inwoners vinden wij heel belangrijk en dat ze minder afhankelijk zijn van de gemeentelijke ondersteuning. Dat zou ook heel prettig zijn als we dat voor elkaar konden krijgen. Vervolgens vinden wij de samenwerking tussen de gemeenten en de maatschappelijke organisaties ook heel belangrijk. Dus het is gewoon een combinatie van wat voor ons, in mijn ogen, ook heel belangrijk is, in onze ogen.

De voorzitter: Er komt dus uiteindelijk nog een hele hoedenwinkel bij als ik het zo even kort formuleer. Ik wens de wethouder heel veel succes hiermee. ChristenUnie, mag ik uw gevoelens?

De heer Haan: Voorzitter, dat mag. Die gaan eigenlijk heen en weer. Op basis van wat ik vanavond gehoord heb en de informatie die we hebben zou ik eigenlijk niet weten welke hoed we nu willen gaan kiezen. Dan moet ik echt nog even verder op bestuderen. En misschien laat ik het dan nog weten aan de wethouder.

De voorzitter: Dat mag. U weet de wethouder te vinden, ga ik vanuit. Mijnheer Van de Waerd.

De heer Van de Waerd: Voorzitter, ik ben een beetje verbaasd. Moet de ChristenUnie kleur gaan bekennen als het gaat om sociaal domein?

De voorzitter: Nu ben ik even met stomheid geslagen. Iedereen mag gewoon zijn of haar mening geven en dit is...Sorry. Ja, willen we nog een discussie? We hadden gezien de tijd...Mijnheer Haan, wilt u hierop reageren?

De heer Haan: Ja, ik kan een hele lange discussie voeren nu, maar wat ik zeg, ik wil, zeker ook nu ik net ook dit overneem ook met mijn fractie gewoon een goede keuze maken en dat kan ik niet op basis doen van deze avond. Daar heb ik echt wat langer tijd voor nodig.

De voorzitter: Dat valt te respecteren, neem ik aan, mijnheer Van de Waerd. Leefbaar Ridderkerk, heeft u ook gevoelens?

De heer Swarttouw: Ja, zat. We moeten natuurlijk een aantal dingen afwegen. Ik denk ook als we het hebben over met name de kosten die op dit moment ermee gemoeid zijn, dat hoed 1 wat ons betreft bijna niet hanteerbaar is. Aan de andere kant, het minimale sociale, dat gaat misschien ook wat kort door de bocht. Dus we zitten eigenlijk toch ook in een soort combinatie. Hoed 2 kent bijvoorbeeld best wel een aantal dingen. Alleen vinden we het stoppen met preventie bijvoorbeeld weer, best wel onhandig denk ik ten opzichte van de lange termijn. Dus in die zin, ja, hoed 2 spreekt ons aan, maar aan de andere kant zit er in hoed 3 ook iets waarbij je zegt, dat kan efficiënt zijn. Dat kan kostenverlagend zijn, als je gezamenlijk iets aanpakt. Dus in die zin zitten in beide hoeden wel degelijk sterke punten. Dus ja, dat is, dat is ons, dat zijn onze gevoelens in ieder geval.

De voorzitter: In ieder geval over dit over dit vraagstuk. Mevrouw Ripmeester.

Mevrouw Ripmeester: Ik moet, ik bedacht me net hoe eigenlijk wel heel, heel leuk deze presentatie in elkaar zit, maar ook wel hoe bijzonder. Ik had een ander woord, maar laat ik het leuk noemen. Je hebt zwart en wit en we kiezen nu voor grijs, omdat dat de makkelijkste keuze is. Maar zo werkt het natuurlijk niet. Je hebt heel veel tinten grijs, meer dan vijftig zelfs. Om over gevoelens door te praten. Nee, maar ik vind het wat dat betreft gewoon te makkelijk dat we nu te makkelijk als raad getrechterd worden naar een soort van middenweg, terwijl dat eigenlijk, we weinig zicht hebben over wat we nu eigenlijk besluiten. Want dat was mijn eerste vraag ook, wil de wethouder nou eigenlijk een soort van groen licht om te gaan bezuinigen? Vraag dat dan.

De voorzitter: Nee, we besluiten vanavond niks.

Mevrouw Ripmeester: Maar goed, hij haalt meningen op en als iedereen op de middenweg zit, dan gaat hij bezuinigen.

De voorzitter: Uiteindelijk gaat de raad erover. Wethouder Piena, wilt u ook nog wat zeggen?

De heer Piena: Nogmaals, deze sessie is niet bedoeld om te bezuinigen. Als we dat als college nu hadden moeten doen, omdat de situatie daartoe leidt, dan was ik gewoon daar heel open over in geweest en dan had ik u helemaal geen keuzes voorgelegd. Ik bedoel, dit is gewoon even van, op het sociaal domein werd altijd het verwijt, niks op beleid en niks op dit en niks op zus. Dit is gewoon even een open discussie met u allemaal van, wat vinden we nou, wat voelen we nou en daar komen geen besluiten uit of het college gaat bezuinigen of bezuinigingsvoorstellen komt. Want nogmaals, uw raad gaat daar over en niet het college. Maar dat is absoluut niet de intentie. Echter, we moeten ook niet blind zijn voor de toekomst. We hebben allemaal gezien, en u heeft de begroting op uw, als het goed is in uw mailbox gehad vandaag, kunt u ook zien wat er gebeurt in '25,' 26. We weten dat Prinsjesdag eraan komt en daar kunnen misschien wel eens keuzes in gemaakt moeten worden. Maar dan komen we natuurlijk gewoon terug met gerichte voorstellen dat dingen niet kunnen of dingen wel kunnen. Maar voor mij is het wel prettig om nu even aan te horen dat de meeste fracties toch wel kiezen van, we doen het nog niet zo verkeerd in Ridderkerk. Er kunnen dingen verbeterd worden. Op die basis willen wij graag verder aan de slag en dat is een beetje het uitgangspunt van deze commissie.

De voorzitter: Ik wou toch nog eventjes de laatste aanwezige fractie ook even vragen voordat dat helemaal ondergesneeuwd raakt, want dat zou ik jammer vinden. Mevrouw Horvath.

Mevrouw Horvath: Nou, dat gebeurt ook niet gelukkig. Ik wilde u bedanken voor de presentatie en ik vond het dus juist wel aardig om door middel van die hoeden over drie richtingen na te denken. En ook fijn dat we op

deze manier richting mee kunnen geven. GroenLinks zou denk ik eigenlijk graag voor hoed 1 kiezen, maar het lijkt me toch in de huidige situatie waarin we ons nu bevinden met elkaar niet reëel. Vooral dat alles een beetje, dat lijkt ons niet goed. Wij zouden daarom gaan voor gericht sociaal. Wat maatwerk wel heel belangrijk maakt en wij willen wel meegeven dat wat ons betreft preventie zeer belangrijk is met het oog op de toekomst. En ja, wellicht, hopelijk dat de zorgvraag daardoor kan verminderen, Dat is mijn bijdrage.

De voorzitter: Dank u wel. Dan hebben we alle aanwezige fracties gehoord. Wethouder Piena, heeft u alles genoteerd en gaat u dit meenemen? Dan ga ik u nu de ruimte geven om nog een slotwoord te formuleren.

De heer Piena: Voorzitter, ik neem aantekeningen zeker mee, want dat zou een beetje slordig zijn om ze te laten liggen. Ik wil iedereen danken toch wel voor de meningen die gegeven zijn. Kunnen we ook wat mee. Ik hoop ook dat u allen er zelf wat aan gehad heeft, want het is niet alleen voor mij, maar ook voor uzelf om ook inzicht te hebben, waar zitten we nu en wat vinden we zelf dat we in het sociaal domein moeten betekenen? Ik hoop dat deze avond daar toch een beetje toe bijgedragen heeft. Het sociaal domein is heel groot, heeft u kunnen constateren. Geeft uitdagingen, maar het is ook wel mooi om met die uitdagingen aan de slag te gaan en dat doe ik graag met u als commissie en als raad. En ik wil ook nog even Bianca danken inderdaad, bedanken voor haar presentatie en voor al het voorbereidende werk. Voorzitter, daarbij wil ik het laten, want ik begrijp dat u een matras niet heeft meegenomen, dus misschien een mooi moment om af te sluiten.

De voorzitter: Beetje jammer dat u ook nog eventjes het gras voor mijn voeten heeft weggemaaid, want ik wilde ook mevrouw Almas...Brigit. Bianca. Nou, ja, het tijdstip. Mijn leeftijd gaat parten spelen. Ik ben al op zoek naar een rollator. Ontzettend bedankt voor de enthousiaste bijdrage vanavond.

11. Sluiting

De voorzitter: Ik sluit hierbij de vergadering en ik wens u allen...